

รายงานการขุดแต่งบูรณะ
ปราสาทเมืองสิงห์
ต.สิงห์ อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

รายงานการชุดแต่งและบุรณะ

ปราสาทเมืองสิงห์

โดย

นายระพีศักดิ์ ชัชวาลย์ เรียบเรียง
นายสมศักดิ์ รัตนกุล ตรวจสอบ
นายบรรจบ เทียมทัต

กรมศิลปากร จัดพิมพ์

เนื่องในโอกาสจัตินิทรรศการพิเศษ วันเด็กแห่งชาติ

เรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์

ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร

๙ มกราคม ๒๕๒๐

รายงานการขุดแต่งและบูรณะ

ปราสาทเมืองสิงห์

โดย

นายระพีศักดิ์ ชัชวาลย์ เรียบเรียง
นายสมศักดิ์ รัตนกุล
นายบรรจบ เทียมทัด ตรวจสอบแก้

กรมศิลปากร จัดพิมพ์

เนื่องในโอกาสจันทรคติพิเศษ วันเด็กแห่งชาติ

เรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์

ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร

๘ มกราคม ๒๕๒๐

ออกแบบปก : ระพีศักดิ์ ชัชวาลย์

จำนวนพิมพ์ : ๑,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์ : งานการศึกษาและประชาสัมพันธ์ กองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

โรงพิมพ์การศาสนา ถนนบำรุงเมือง กรุงเทพมหานคร
นายวนิด เงินไพโรจน์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๒๐

คำนำ

เนื่องในวันเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ปีนี้ตรงกับวันเสาร์ที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๐ กรมศิลปากรเห็นว่า หากบรรดาเยาวชนพึงรู้จักคุณค่าของโบราณสถานอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ย่อมเป็นการสมควร เพราะเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดความหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ตลอดจนความรักชาติ โอกาสนี้จึงมอบหมายให้กองโบราณคดีกับกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิจารณาร่วมกันจัดนิทรรศการเรื่อง การขุดแต่งและบูรณะโบราณสถานเมืองสิงห์ ตั้งอยู่ ณ ตำบลสิงห์ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นโบราณสถานสมัยลพบุรี ก่อสร้างด้วยศิลาแลง สร้างในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ปัจจุบันมีอยู่แห่งเดียวในภาคตะวันตกของประเทศไทย กรมศิลปากรได้เริ่มขุดแต่งและบูรณะตามกำลังงบประมาณที่ได้รับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๑๗ - ๒๕๑๙ และได้ดำเนินการตามโครงการพัฒนาโบราณสถานต่อไปจนแล้วเสร็จ หลังจากบูรณะเรียบร้อยแล้วจะได้เสนอผลงานที่ปฏิบัติมาแล้วให้บรรดาผู้สนใจทราบโดยจะได้จัดนิทรรศการอีกครั้งหนึ่ง

ในการจัดนิทรรศการครั้งนี้มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ

๑. หัวหน้ากองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
๒. นายระพีศักดิ์ ชัชวาลย์
๓. นางสาวประจวบ ประทีปเสน
๔. นายอาภรณ์ ฦ สงขลา
๕. นางกุลพันธุ์ชาดา จันทรโพธิ์ศรี
๖. นายประยูร ไพบูลย์สุวรรณ
๗. นางสงศรี ประพัฒน์ทอง
๘. นายเสรี นิลประพันธ์
๙. นายเฉลิมชัย เพ็ญชอธรรม
๑๐. นายประจวบ แยมวี
๑๑. นางวัฒนา พาหุมนันโต
๑๒. นายอนุศักดิ์ วิไลวรรณ
๑๓. นายถนอมศักดิ์ แจ่มวิมล

ดังนี้คือ

ประธานกรรมการดำเนินการ

กรรมการ

๑๔. นายสมศักดิ์ แก้วมุลกิจ	กรรมการ
๑๕. นายสมพล รัมมะเอ็จ	กรรมการ
๑๖. นายชูศักดิ์ รุจิรัตน์	กรรมการ
๑๗. นายสมนึก นิลศรี	กรรมการ
๑๘. นายทศศักดิ์ สวัสดิ์ทัศน์	กรรมการ
๑๙. นายไพจิตร ต่ายแต่มทอง	กรรมการ
๒๐. นายประทุม ชุ่มเพ็งพันธ์	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑. เลขานุการกรมศิลปากร
๒. นายชิน อยู่ดี
๓. หัวหน้ากองโบราณคดี
๔. นายสมพร อยู่โพธิ์

กรมศิลปากรหวังว่านิทรรศการเรื่อง การขุดแต่งและบูรณะโบราณสถานปราสาท
เมืองสิงห์ จะเป็นประโยชน์แก่บรรดาเยาวชนตลอดจนผู้สนใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมตาม
สมควร

๑๑

(นายเดโช สวานานนท์)
อธิบดีกรมศิลปากร

กรมศิลปากร
๘ มกราคม ๒๕๒๐

สารบัญ

คำนำ

ปราสาทเมืองสิงห์

๑

นิยายจากคำบอกเล่าของคนพื้นบ้าน

๒

ประวัติเมืองสิงห์

๔

การดำเนินงานสำรวจของกรมศิลปากร

๖

การดำเนินงานขุดแต่ง

๘

ผลการปฏิบัติงานโดยสรุป

๘

โครงการพัฒนาโบราณสถานปราสาทเมืองสิงห์

๑๑

ภาพถ่ายการขุดแต่งบูรณะ พ.ศ. ๒๕๑๗ - ๒๕๑๘

๒๓

ภาพถ่ายเส้นศิลปโบราณวัตถุ

๕๒

แผนผัง

๕๕

ปราสาทเมืองสิงห์

เมืองสิงห์ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลสิงห์ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำแควน้อย แนวกำแพงเมืองด้านทิศตะวันตกห่างจากชายฝั่งแม่น้ำระยะไกลที่สุด ๑๒๐ เมตร เมืองนี้อยู่เหนือหมู่บ้านท่ามะเค็ดขึ้นไปประมาณ ๒ กิโลเมตร หรือใต้อำเภอไทรโยคประมาณ ๗ กิโลเมตร ทางทิศเหนือห่างจากสถานีรถไฟท่ากิเลนโดยทางรถยนต์ประมาณ ๑,๗๐๐ เมตร

การเดินทางไปชมปราสาทเมืองสิงห์ ไปได้ ๓ ทาง คือ

๑. โดยทางรถไฟ สายธนบุรี-น้ำตก ลงรถไฟที่สถานีท่ากิเลน แล้วเดินตามทางรถยนต์ ประมาณ ๑,๗๐๐ เมตร ถึงตัวเมือง

๒. เดินทางโดยทางเรือ จากจังหวัดกาญจนบุรี ไปปราสาทเมืองสิงห์ ไปขึ้นที่ตัวปราสาทใช้เวลาในการเดินทางประมาณ ๔ ชั่วโมง แต่ไม่มีเรือวิ่งประจำ จะต้องว่าจ้างเรือและสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย

๓. เดินทางโดยทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ไปจังหวัดกาญจนบุรี จากจังหวัดกาญจนบุรีไปได้ ๒ ทาง ทางเดิมออกจากจังหวัดกาญจนบุรีแยกมาจากทางที่จะไปตำบลบ้านเก่า ระยะทางจากตำบลบ้านเก่าถึงปราสาทเมืองสิงห์ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร อีกทางหนึ่งออกจากตัวจังหวัดกาญจนบุรี แยกมาทางถนนสายเอเชียประมาณ ๔๐ กิโลเมตร จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าสถานีรถไฟท่ากิเลน อีกประมาณ ๗ กิโลเมตร ก็จะถึงตัวปราสาทเมืองสิงห์

ลักษณะของเมืองสิงห์ มีกำแพงเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าก่อด้วยศิลาแลง กำแพงด้านในถมดินลาดเป็นคันกำแพง กำแพงเมืองมีขนาดกว้าง ๘๘๐ เมตร ยาว ๑,๔๐๐ เมตร สูง ๕ เมตร นอกกำแพงเมืองรอบนอกทางด้านทิศตะวันออกและด้านทิศเหนือมีกำแพงดินขาดเป็นตอน มีซากให้เห็น ๓ ชั้น และทางด้านทิศตะวันตกมีซากกำแพงดินเหลืออยู่อีก ๗ ชั้น คันดินดังกล่าวน่าจะล้อมรอบเมือง ๓ ด้านอย่างน้อย ๗ ชั้น เป็นเสมือนปราการป้องกันข้าศึกที่จะเข้ามาทางบก กำแพงเมืองด้านทิศใต้ติดริมแม่น้ำแควน้อย

ตัวปราสาทตั้งอยู่กลางเมือง ก่อสร้างด้วยศิลาแลง ลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างประมาณ ๔๐ เมตร ยาวประมาณ ๕๐ เมตร ตัวปราสาทหันหน้าไปทางทิศตะวันออก บนฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีปรางค์ประธานตั้งอยู่ตรงกลาง ๑ องค์ แต่พังทลายลงหมด มีระเบียงคดก่อกว้างล้อมรอบมีประตูซุ้มยอดเป็นปรางค์ทั้ง ๔ ด้านพังลงมา ๓ ด้าน ยังเหลือให้เห็น ทางด้านทิศตะวันตก ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของปรางค์ประธาน มีบรรณศาลาตั้งอยู่บนฐานเดียวกัน ตัวปราสาทมีกำแพงแก้วก่อสร้างด้วยศิลาแลงล้อมรอบ กว้าง ๘๑ เมตร ยาว ๑๐๔ เมตร นอกกำแพงแก้วทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือมีเนินดินใหญ่เข้าใจว่าเป็นซากโบราณสถานยังไม่ได้รับการขุดแต่ง ภายในกำแพงเมืองมีร่องรอยของสระน้ำและลำธารอยู่

๖ สระ

นิยายจากคำบอกเล่าของกนหนาน

ผู้เล่าชื่อนายเสมา กลั่นทอง เป็นคนแก่ที่เฒ่ามาก และบัดนี้ได้บวชเป็นพระ ไม่ทราบว่าจะจำพรรษาอยู่ที่ใด ได้เล่าเรื่องประวัติเมืองสิงห์ ดังนี้

มีพระฤๅษีอาศัยอยู่ที่เขาสูงจึงดำทางค้ำหนักเหนือของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีลูกศิษย์อยู่สองคน คือท้าวอุทองกับท้าวเวชสุวรรณโณ ภายในบริเวณอาศรมที่หลังเขาสูงจึงดำ มีบ่อทอง บ่อเงิน และบ่อน้ำกรด ซึ่งพระฤๅษีห้ามไม่ให้ลูกศิษย์ทั้งสองลงไปเล่นบริเวณนั้น อยู่มาวันหนึ่งพระฤๅษีไม่อยู่ ท้าวอุทองกับท้าวเวชสุวรรณโณจึงหนีไปที่บ่อทั้งสาม ทั้งสองจึงเกิดความคิดอยากจะลงไปบ่อ แต่ตกลงกันว่าถ้าใครลงไปบ่อคนที่ยู่ข้างบนต้องจุดขึ้นมา ตกลงกันเสร็จแล้วท้าวอุทองจึงลงไปก่อนที่บ่อเงินบ่อทอง บ่อเงินและบ่อทองจึงแห้งหมด ท้าวเวชสุวรรณโณจึงจุดท้าวอุทองขึ้นมา คราวนี้ท้าวเวชสุวรรณโณจะต้องลงไปบ้าง ซึ่งน้ำสามบ่อเหลือแต่บ่อน้ำกรด ท้าวเวชสุวรรณโณจึงลงไป แทนที่น้ำในบ่อจะแห้งกลับเป็นท้าวเวชสุวรรณโณกร่อนละลายเพราะฤทธิ์น้ำกรด ท้าวอุทองเห็นดังนั้นจึงไม่ยอมจุดท้าวเวชสุวรรณโณขึ้นมาและหนี พระฤๅษีกลับมาไม่เห็นลูกศิษย์ทั้งสองจึงไปดูที่บ่อน้ำทั้งสาม เห็นท้าวเวชสุวรรณโณอยู่ในบ่อน้ำกรดเหลือเพียงนิกเดียวจึงช่วยขึ้นมาแล้วชุบตัวท้าวเวชสุวรรณโณขึ้นมาใหม่ เมื่อท้าวเวชสุวรรณโณถูกชุบตัวขึ้นมาใหม่ก็ยังไม่หายแค้นท้าวอุทอง คิดตามล้างแค้นตามฆ่าท้าวอุทองให้ได้

ในการเดินทางของท้าวอุทองซึ่งเป็นฝ่ายหนึ่ง เดินทางก้าวหนึ่งก้าวเท่ากับนกเขา
 เดินหนึ่งครั้ง ส่วนท้าวเวชสุวรรณโณเป็นฝ่ายตามฆ่าเดินทางก้าวหนึ่งเท่ากับนกเขาเดินหนึ่ง
 ก้าว ในการเดินทางของท้าวอุทองจึงมีเวลาหนีไปได้ไกลและสามารถสร้างเมืองได้ แต่ท้าว
 เวชสุวรรณโณก็ไม่ละความพยายามตามมาทันทุกครั้งที่ท้าวอุทองหยุดสร้างเมือง ในการเดิน
 ทางของท้าวอุทองมุ่งหน้ามาทางทิศเหนือ ครั้งแรกมาสร้างเมืองที่สระ ๔ มุม (บ้านโป่ง)
 สร้างเสร็จแต่สระ ยังไม่ทันสร้างเมือง ท้าวเวชสุวรรณโณก็ตามมาทัน ท้าวอุทองจึงต้องหนีต่อ
 ไปอีก มาถึงวังเย็น จังหวัดกาญจนบุรี ได้สร้างเมืองขึ้นอีกสร้างเสร็จแก่กลอนประตุ (ที่เรียก
 กันอยู่ทุกวันนี้ว่าเมืองกลอนไต่) ท้าวเวชสุวรรณโณก็ตามมาทัน ท้าวอุทองจึงต้องหนีไป
 สร้างเมืองขึ้นอีกเรียกว่าเมืองครุฑ เวลานั้นไม่มีอะไรให้เห็นเป็นหลักฐานหรือจากเนินดินซึ่งอยู่
 ไม่ไกลจากตัวปราสาทเมืองสิงห์ ท้าวเวชสุวรรณโณก็ตามมาทัน จึงต้องหนีจากเมืองครุฑ
 มาสร้างเมืองสิงห์ การสร้างเมืองครั้งนี้สร้างสำเร็จ และการสร้างกำแพงเมืองกันอย่างหนา
 แน่นกันท้าวเวชสุวรรณโณตามทันจะได้อะไรไม่มีโอกาสเข้าไปในตัวเมืองได้ จึงสร้างกำแพงดิน
 ล้อมรอบกำแพงเมือง ๗ ชั้น แล้วสร้างกำแพงเมือง ซึ่งด้านนอกก่อด้วยศิลาแลงสูงประมาณ
 ๕ เมตร สร้างกำแพงแก้วล้อมรอบตัวปราสาทหากท้าวเวชสุวรรณโณจะตามเข้าไปข้างในได้
 เพราะท้าวอุทองได้จัดเวรยามคอยเฝ้าอย่างหนาแน่นและปิดประตูเมืองไม่ให้ใครเข้าออก พอดี
 ท้าวเวชสุวรรณโณก็ตามมาทัน แต่ก็เข้าเมืองไม่ได้ เพราะมีกำแพงเมืองและทหารคอยเฝ้า
 อยู่ยากที่จะเข้าไปได้ จึงได้แปลงปลอมเป็นลูกวัวเดินร้องมาที่หน้าประตูเมือง ทหารที่เฝ้าประตู
 เมืองอยู่เกิดความสงสัยทำไมลูกวัวจึงเดินมาร้องอยู่หน้าประตูเหมือนลูกวัวหลงแม่หรือฝูงวัวแต่
 มองหาฝูงวัวก็ไม่มี จึงไปกราบทูลท้าวอุทอง ท้าวอุทองจึงให้นำเอาลูกวัวเข้ามาเลี้ยงไว้ในเมือง
 ท้าวเวชสุวรรณโณจึงได้โอกาสจับทหารกินที่ละคนเป็นประจำทุกวันจนเกือบหมด ท้าวอุทอง
 จึงสงสัยว่าลูกวัวที่นำมาเลี้ยงนี้คงจะไม่ใช่เป็นใครอื่นนอกจากท้าวเวชสุวรรณโณ จึงคิดหนี
 ออกจากเมืองทางด่านกำแพงขาดไปพร้อมทั้งหีบและไซ้ เมื่อไปถึงวังหีบ (ที่เรียกกันอยู่ทุกวันนี้)
 ท้าวอุทองลงไปในห้องที่นำมาเอาไซ้มัดหย่อนลงน้ำ แต่ท้าวเวชสุวรรณโณก็ตามมาทันทำ
 ไปสตุคไซ้ที่มัดหีบจึงสาวไซ้ขึ้นมาเปิดหีบเห็นท้าวอุทองจึงจับกินเพื่อให้หายแค้น การตามล้าง
 แค้นของท้าวอุทองกับท้าวเวชสุวรรณโณ จึงทำให้เกิดเมืองสิงห์ที่เห็นอยู่ทุกวันนี้

ประวัติเมืองสิงห์

เมืองสิงห์เป็นเมืองโบราณก่อสร้างขึ้นด้วยอิทธิพลทางศิลปะของขอม นายตรี อมาตยกุล ได้กล่าวไว้ในหนังสือเมืองทองของไทย ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๒ (พระนคร โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม ๒๕๑๓) หน้า ๒๘๒-๒๘๓ ว่า "...เมืองนี้เป็นเมืองที่สร้างขึ้นแต่ครั้งขอมมีอำนาจในดินแดนแถบนี้ (พ.ศ. ๑๔๐๐-๑๗๐๐) ชั้นเดิมคงจะไม่ใช่เป็นเมืองที่ใหญ่โตเท่าใดนัก เพราะปรากฏว่าโบราณสถานที่สร้างไว้เป็นขนาดเล็ก..."

เมื่อขอมหมดอำนาจลงและไทยได้เข้ามาครอบครองดินแดนในแถบนี้แทนแล้ว คงจะเห็นว่าเมืองสิงห์เป็นเมืองเล็ก ไม่มีความสำคัญอย่างใด ในสมัยกรุงศรีอยุธยาจึงได้ตั้งเจ้าเมืองมาครอง เท่าที่ตรวจดูในทำเนียบศักดิ์ดินาหัวเมืองปรากฏว่า เมืองที่มีเจ้าเมืองครอบครอง คือ ทางแม่น้ำแควใหญ่ มีเมืองศรีสวัสดิ์เพียงเมืองเดียว และเมืองแม่น้ำแควน้อย มีเมืองกาญจนบุรี (เก่า) และเมืองไทรโยคอีก ๒ เมืองรวมเป็น ๓ เมืองด้วยกัน ส่วนเมืองสิงห์นั้นไม่มีชื่อปรากฏอยู่ในทำเนียบ จึงเข้าใจว่าเมืองขอมหมดอำนาจลงแล้วก็คงจะปล่อยให้ร้างไป

ถึงรัชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทรงตั้งเมืองสิงห์ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง แต่ก็ตั้งอยู่เป็นเมืองด่านเล็ก ๆ ให้ขึ้นอยู่กับเมืองกาญจนบุรี ยังคงเรียกกันว่าเมือง และมีเจ้าเมืองครอบครองอยู่แต่เนื่องจากเมืองด่านเล็ก ๆ เหล่านี้เป็นที่กันดาร เจ้าเมืองจึงมิได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ตัวเมืองเหล่านั้นกลับไปอยู่ที่บ้านโป่ง เป็นแต่ส่งหมวดลาดตระเวนไปประจำ คอยตรวจตราอยู่ในเขตเมืองที่ตนครอบครองอยู่เท่านั้นต่อเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้น ตัวเจ้าเมืองจึงจะขึ้นไปบัญชาการอยู่ในเมืองเหล่านั้นสักคราวหนึ่ง ต่อมาถึงรัชกาลที่ ๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงพระราชทานนามเจ้าเมืองเล็ก ๆ ที่ครองเมืองด่านต่าง ๆ ตามลำน้ำแควน้อยนี้ใหม่หมด คือ พระราชทานนามเจ้าเมืองไทรโยคว่า พระนิโครธาภิโยค เจ้าเมืองตะกั่วว่า พระชินดิษฐบดี เป็นต้น สำหรับเมืองสิงห์นี้ พระราชทานนามเจ้าเมืองว่า พระสมิงสิงห์บุรีนทร์

เมืองสิงห์คงเป็นเมืองเรื่อยมาจนถึงรัชกาลที่ ๕ เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลขึ้นใหม่ จึงได้ยุบลงเป็นตำบล และก็คงเป็นแต่เพียงตำบลอยู่เรื่อยมาจนกระทั่งถึงเวลาปัจจุบัน เรียกกันว่า ตำบลสิงห์....."

ศาสตราจารย์ หม่อมเจ้าสุภัททิศ ดิศกุล ทรงนิพนธ์ไว้ในหนังสือศิลปบุรี
กรมศิลปากรจัดพิมพ์ในงานเสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๑๐ หน้า ๑๒-๑๓ ว่า

“๑. ราวพ.ศ. ๑๗๐๐-๑๗๕๐

สมัยตรงกับรัชสมัย ของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ แห่งประเทศกัมพูชา และ
มีสถาปัตยกรรมสมัยลพบุรีดังต่อไปนี้

๑.

ฯลฯ

๕. พระปรางค์เมืองสิงห์ กิ่งอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี มีพระปรางค์
องค์เดียวก่อด้วยแลงตั้งอยู่ตรงกลาง มีมุขยื่นออกไปทางด้านคือด้านตะวันออกและมีระ
เบียงคดก่อด้วยแลงล้อมรอบมีประตูซุ้มอยู่ทั้ง ๔ ทิศ ทั้งหมดนี้มีการกำหนดดินซึ่งมีเศษอิฐปูน
อยู่ล้อมรอบนอกอีกชั้นหนึ่ง ได้ค้นพบซากประติมากรรมในศิลปะแบบขอมวางทั้งอยู่หน้า
ปราสาทด้วย” นอกจากนี้ยังทรงถือกำหนดอายุโดยส่วนรวมของตัวอาคารทั้งหมดไว้ในศิลปะ
ขอมแบบขอมอีกด้วย

ศาสตราจารย์ จัง บัวเชอติเยร์ Prof. JEAN BOISSELIER นักโบราณคดีชาว
ฝรั่งเศสซึ่งได้เดินทางมาค้นคว้าทางโบราณคดีในประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๒
(ปีละ ๔ เดือน) ได้ไปตรวจพิจารณาปราสาทเมืองสิงห์ และได้เขียนรายงานการสำรวจทาง
โบราณคดีในประเทศไทย ซึ่งศาสตราจารย์หม่อมเจ้าสุภัททิศ ดิศกุล ทรงแปลจากหนังสือ
นิตยสารศิลปากร ปีที่ ๙ เล่ม ๒ เดือนกรกฎาคม และเล่ม ๓ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘
หน้า ๔๒ ว่า

“๒. เมืองสิงห์จังหวัดกาญจนบุรี

ในบรรดาโบราณสถานที่ได้พิจารณาแห่งนี้เป็นเพียงแห่งเดียวที่มีศาสนสถาน
สร้างอยู่กึ่งกลางของเมืองรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (ด้านหนึ่งของทิศตะวันออกประกอบด้วย แคว
น้อย) ตัวปราสาทเป็นแบบแปลกซึ่งอยู่ในแผนผังของ Lajonquière ก็ไม่ได้กล่าวไว้โดย
ละเอียด แต่การศึกษาปราสาทแห่งนี้ก็ทำได้ยาก เพราะเหตุว่าหักพังไปเสียมากแล้ว การ
ก่อสร้างส่วนใหญ่ใช้ศิลาแลงและแม้ว่าปราสาทแห่งนี้ยังสร้างไม่เสร็จบริบูรณ์แต่ก็มีร่องรอย
ของปูนบัน ที่สำคัญอยู่ทั้งภายในและภายนอก ทั้งหมดนี้คงสร้างขึ้นในรัชกาลของพระเจ้า

ชัวรรษที่ ๗ (ภายนอกปราสาทเข้าพบเจ้าได้ค้นพบชิ้นส่วนของรูปทวารบาลในศิลปะแบบนี้ด้วย) ดังนั้นเมืองนี้คงเป็นเมืองชัยสิงหบุรี ในจารึกที่ปราสาทพระขรรค์ ดังที่ท่านเซเดส์ได้เคยอ้างถึงไว้”

การดำเนินงานสำรวจของกรมศิลปากร

กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเมืองสิงห์เป็นโบราณสถานสำหรับชาติ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๗๕ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๗๘ โดยยังมีข้อกำหนดขอบเขต ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ กรมศิลปากรได้มีคำสั่งให้หน่วยศิลปากรที่ ๒ อุทงทอง จังหวัดสุพรรณบุรี (ซึ่งขณะนั้นนายกำป็น บุญยมาติก^(๑) ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วย) ให้ไปดำเนินการสำรวจทำแผนผังปราสาทเมืองสิงห์ และหัวหน้าหน่วยศิลปากรที่ ๒ ได้มอบหมายให้ ว่าที่ร้อยตรี สมศักดิ์ รัตนกุล^(๒) ผู้ช่วยหัวหน้าหน่วย ฯ ไปดำเนินการสำรวจ แต่ในขณะนั้นทางหน่วยไม่มีช่างที่จะจัดทำแผนผัง จึงได้ขอให้กองโบราณคดีจัดส่งนายอาวุธ ณ สงขลา^(๓) ไปร่วมดำเนินการจัดทำแผนผังกันเขตที่ดินโบราณสถาน โดยได้ดำเนินการสำรวจทำแผนผังระหว่างวันที่ ๑๖-๒๐ มกราคม ๒๕๐๓ การเดินทางไปสำรวจทำแผนผังในครั้งนั้นมีทางสะดวกทางเดียวคือทางรถไฟจากสถานีรถไฟจังหวัดกาญจนบุรีไปลงที่สถานีท่ากิโลเลน และจากสถานีท่ากิโลเลนเดินทางตามทางเท้าไปยังปราสาทเมืองสิงห์ ตลอดระยะทางจากสถานีท่ากิโลเลนไปถึงตัวปราสาทยังมีสภาพเป็นป่าที่บดบังในกำแพงเมืองยังปรากฏมีรอยตีนสัตว์ป่า ใกล้เคียงกับตัวปราสาท มีพระสงฆ์สร้างกุฏิเล็กๆ จำพรรษาอยู่รูปหนึ่ง คือท่านพระครูบวรมุขดาหาร ซึ่งต่อมาได้ย้ายจากที่นี้ไปภายในบริเวณกำแพงเมืองขณะนั้น ได้มีผู้จับจองตากถางป่าไปบ้างแล้ว ประมาณ ๑๐ ราย และทางกิ่งอำเภอไทรโยคก็ได้ช่วยเอาใจใส่ดูแลและปรับผู้ถางป่าโดยมิได้รับอนุญาตและสงวนที่ดินบริเวณนี้ไว้เป็นที่ดินโบราณสถาน จากการสำรวจบริเวณในขณะนั้นมีโบราณวัตถุคือแท่นศิวิลิ่งและชิ้นส่วนของทวารบาลทำด้วยหินเป็นลักษณะศิลปะแบบขอมตอนหลังอยู่ใกล้ปราสาทด้วย การดำเนินงานสำรวจทำแผนผังดังกล่าวเสร็จสิ้นลงแล้วกรมศิลปากรได้ดำเนินการประกาศกำหนดขอบเขตโบราณสถานแห่งนี้ในราชกิจ

(๑) ปัจจุบันเกษียณอายุราชการแล้ว

(๒) ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองโบราณคดี

(๓) ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้างานอนุรักษ์ภาพจิตรกรรมฝาผนัง กองโบราณคดี

งานบุกเบิก เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๐๓ มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๗๑๘ ไร่ ๓ งาน และได้ขออนุญาตหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงโดยที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีได้ดำเนินการรังวัดสอบเขตมีเนื้อที่ตามหนังสือสำคัญ ๖๔๑ ไร่ ๑ งาน ๖๕ ตารางวา

โดยที่ปราสาทเมืองสิงห์เป็นโบราณสถานสำคัญแห่งหนึ่งและแห่งเดียวในภาคตะวันตก ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๗ กรมศิลปากรได้ดำริที่จะดำเนินการขุดแต่งโบราณสถานแห่งนี้ แต่ขัดข้องด้วยเงินงบประมาณที่จะไปดำเนินการ จึงได้รอเรื่อยมา จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๑๔ ทางจังหวัดกาญจนบุรีดำริจะส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นในจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีเหตุผลว่าที่จังหวัดกาญจนบุรีมีสิ่งที่น่าสนใจหลายประการทั้งทางด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และปูชนียสถาน ๆ ล ๆ หากได้มีการชักจูงส่งเสริมประชาชนทั้งภายในและภายนอกประเทศให้มาเที่ยวในจังหวัดให้มากขึ้นแล้ว ก็จะเป็นการช่วยให้จังหวัดเจริญขึ้นหลาย ๆ ด้านด้วยกัน จังหวัดจึงได้เปิดประชุมหารือวางแผนการเกี่ยวกับศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรีขึ้น โดยมี พลโทชาญ อังศุโชติ (อดีตผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ) เป็นที่ปรึกษา และนายเวทย์ นิจถาวร (อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี) เป็นประธาน และมีหน่วยราชการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าประชุมปรึกษา กรมศิลปากรได้มอบให้นายสมพร อยู่โพธิ์ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งภัณฑารักษ์เอก กองโบราณคดี เป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุม โดยที่จังหวัดกาญจนบุรีมีแหล่งโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ที่บ้านเก่า ตำบลจรเข้มเหือก ซึ่งทั่วโลกรู้จักกันดี มีเมืองโบราณอยู่หลายเมือง เช่น เมืองสิงห์ เมืองกลอนโต เมืองกาญจนบุรีเก่า โบราณสถานที่ตำบลพงตึก และวัดพระแท่นดงรัง สมควรจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและศึกษาหาความรู้ จึงขอให้กรมศิลปากรขึ้นไปพิจารณาดำเนินการ บางแห่งก็ได้รับการขุดค้นและบูรณะไปแล้ว เช่น การขุดค้นแหล่งโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ที่บ้านเก่า กับบูรณะโบราณสถานที่ตำบลพงตึก เป็นต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งปราสาทเมืองสิงห์ได้รับความดูแลเอาใจใส่จากจังหวัดกาญจนบุรีและสำนักงบประมาณเป็นอย่างดี เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๑๕ ทางจังหวัดได้ขอแรงราษฎรในตำบลมาทำการพัฒนาตากกลางทำความสะอาดโบราณสถานปราสาทเมืองสิงห์ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๗ สำนักงบประมาณได้อนุมัติเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาท) ให้กรมศิลปากรดำเนินการขุดแต่ง

การดำเนินงานชุดแต่ง

กรมศิลปากรได้รับงบประมาณให้ดำเนินการชุดแต่งโบราณสถานปราสาทเมืองสิงห์ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๗ จนถึงปีงบประมาณ ๒๕๑๙ โดยได้รับงบประมาณปีละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาท) และการดำเนินงานชุดแต่งยังไม่แล้วเสร็จ ปรากฏผลการปฏิบัติงาน ดังนี้

ปีงบประมาณ ๒๕๑๗

ปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๗ มิถุนายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๑๗ มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ คือ

๑. นายระพีศักดิ์ ชัชวาลย์ หัวหน้าดำเนินการและผู้รับผิดชอบ
๒. นายเสรี นิลประพันธ์ นายช่างทำแผนผัง
๓. นายถวัลย์ คงลายทอง ภัณฑารักษ์ประจำ
๔. นายพจน์ ธรรมสุทธิ พนักงานขับรถยนต์

ผลการปฏิบัติงานโดยสรุป

๑. ดำเนินการตากถางวัชพืชและป่าไม้ที่ขึ้นปกคลุมโบราณสถาน
๒. เริ่มชุดแต่งด้านทิศตะวันออก ลอกดินที่ปกคลุมโบราณสถานออกในระยยะความหนา .๖๐ เมตรถึงระดับพื้นดินเดิมกว้างจากตัวโบราณสถานออกมา ๖.๐๐ เมตร ยาว ๓๐.๕๐ เมตร และได้นำเอาศิลาแลงที่พังทับถมข้างโบราณสถาน สูงประมาณ ๑.๒๐ เมตร นำออกมาเรียงไว้ภายในบริเวณกำแพงแก้วด้านทิศเหนือ การชุดแต่งด้านนี้ได้พบศิลปโบราณวัตถุที่สำคัญคือ ลวดลายปูนปั้นเป็นรูปสตรีถือดอกบัว และชุดพบเศียร ส่วนลำตัวพระหัตถ์ซ้ายขวาของ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรหินสีเขียว
๓. ชุดแต่งต่อจากด้านทิศตะวันออกไปด้านทิศใต้ ได้ขุดดินลึก .๖๐ เมตร ถึงระดับพื้นดินเดิมกว้างจากตัวโบราณสถานออกมา ๖.๐๐ เมตร ยาว ๔๖ เมตร ได้นำเอาศิลาแลงที่พังทับถมข้างเทวสถานสูง ๒.๗๐ เมตร นำออกมาเรียงไว้ภายในกำแพงแก้วด้านทิศใต้ การชุดแต่งด้านนี้ได้ขุดพบโบราณวัตถุ คือ ลวดลายปูนปั้นและเศียรปูนปั้น

ปีงบประมาณ ๒๕๑๘

ปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๖ พฤษภาคม – ๓๐ กันยายน ๒๕๑๘ มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ คือ

๑. นายระพีศักดิ์ ชัชวาลย์ หัวหน้าดำเนินการและผู้รับผิดชอบ
๒. นายเสรี นิลประพันธ์ นายช่างทำแผนผัง
๓. นายธวัชชัย พลบุตร ช่างทำแผนผัง
๔. นายถวัลย์ คงลายทอง ภัณฑารักษ์จัดสร้าง

ผลการปฏิบัติงานโดยสรุป

๑. เริ่มขุดแต่งด้านทิศเหนือต่อจากปีงบประมาณ ๒๕๑๗ ขุดดินลึก .๖๐ เมตร ถึงระดับพื้นดินเดิมกว้างจากตัวเทวสถานออกมา ๖.๐๐ เมตร ยาว ๓๑.๕๐ เมตร ได้นำเอาศิลาแลงที่พังทับถมบริเวณซุ้มปราสาทและตัวเทวสถานออก ความสูง ๔.๒๐ เมตร นำออกมาเรียงไว้ในกำแพงแก้วด้านทิศเหนือ และในกำแพงแก้วด้านทิศตะวันตก การขุดแต่งด้านนี้พบศิลปโบราณวัตถุ คือ ตรงกึ่งกลางซุ้มปราสาท พบลวดลายปูนปั้น เศียรเทวรูปปูนปั้น
๒. ขุดแต่งด้านทิศตะวันตก ขุดดินลึก .๖๐ เมตร ถึงระดับพื้นดินเดิม กว้างจากตัวโบราณสถานถึงกำแพงแก้ว ๕.๒ เมตร ได้นำเอาศิลาแลงที่พังทับถมบริเวณซุ้มปราสาทและตัวโบราณสถานสูง ๒.๐๐ เมตร นำมาเรียงไว้ภายนอกกำแพงแก้วด้านทิศตะวันตก การขุดแต่งด้านนี้พบโบราณวัตถุคือ เศียรส่วนองค์และพระบาทของเทวสตรีหินสีเขียว หัก ๓ ท่อน และได้นำมาประกอบกันได้ สูง ๑.๑๗ เมตร กว้าง .๒๔ เมตร ส่วนแขนทั้งสองข้าง ยังคงค้นไม่พบตำแหน่งที่ขุดพบอยู่ตรงหน้าบันได้ซุ้มประตูยอดปราสาทและยังได้พบลวดลายและเศียรปูนปั้น
๓. ขุดแต่งด้านทิศใต้ต่อปีงบประมาณ ๒๕๑๗ ขุดลึก .๖๐ เมตร ถึงระดับพื้นดินเดิม กว้างจากตัวโบราณสถานออกมา ๖.๐๐ เมตร ยาว ๑๐ เมตร นำเอาศิลาแลงที่พังทับถมข้างฐานโบราณสถานออกความสูง ๑.๒๐ เมตร และ

มาเรียงไว้ภายในกำแพงแก้วด้านทิศใต้ การขุดแต่งทางค้ำหน้าพบศิลปโบราณวัตถุ คือลวดลายและเศียรรูปปั้น

๔. ขุดแต่งด้านทิศตะวันออก บริเวณพื้นค้ำหน้าปราสาทด้วยศิลาแลง ขุดลอกดินออกจนถึงพื้นมีความหนาถึง .๖๐ เมตร จากนั้นได้ค้ำหน้าถึงแนวกำแพงแก้ว กว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร และจัดสร้างถนนชั่วคราวซึ่งถนนเดิมตัดผ่านบนกำแพงแก้วด้านทิศใต้ตัดถนนใหม่ให้พื้นแนวกำแพงแก้ว

งบประมาณ ๒๕๑๕

ปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๖ กรกฎาคม-๓๐ กันยายน ๒๕๑๕ มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ คือ

๑. นายระพีศักดิ์ ชัชวาลย์	หัวหน้าดำเนินการและผู้รับผิดชอบ
๒. นายปรีชา สุวรรณศร	ช่างโยธา ๒
๓. นายเสริม บุญคุ้ม	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๒
๔. นายสุชิน ทองขาว	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑
๕. นายชิน บุญอ่อน	พนักงานขับรถยนต์

ผลการปฏิบัติงานโดยสรุป

๑. ถากถางทำความสะอาดโบราณสถานรวมทั้งบริเวณทั้งหมด
๒. ก่อสร้างสะพานไม้จากพื้นดินขึ้นบนตัวปราสาททางด้านทิศใต้ สูง ๕ เมตร ยาว ๑๒ เมตร กว้าง ๒ เมตร เพื่อใช้ในการขนย้ายก้อนศิลาแลงที่พังทับถมอยู่รอบบนฐานรอบปราสาทประธาน นำมาเรียงไว้ข้างล่าง เพื่อเตรียมการบูรณะต่อไป
๓. ขุดแต่งปรับพื้นตามแนวกำแพงแก้วด้านทิศตะวันออก ขุดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๘๑ เมตร ลึก .๖๐ เมตร
๔. เริ่มขุดแต่งและขนย้ายก้อนศิลาแลง ที่พังทับถมระหว่างปราสาทประธานด้านทิศใต้ กับซุ้มประตูยอดปราสาท ขุดลึกประมาณ ๑.๕๐ เมตร กว้างประมาณ ๓.๐๐ เมตร ยาวประมาณ ๑๕ เมตร การขนย้ายก้อนศิลาใช้แรงคนงานใช้

ชะแสงงัดขึ้นรถเข็น 2 ล้อ ใช้เชือกผูกกับรถเข็นแล้วก้านกับต้นไม้บนตัว
ปราสาท แล้วค่อยๆ ปล่อยเชือกเข็นรถลงตามสะพานที่สร้างไว้ นำศิลาแสง
ไปเรียงไว้นอกกำแพงแก้วด้านทิศใต้ เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับมีวงเงิน
อันจำกัด ไม่อาจจัดซื้อเครื่องทุ่นแรงได้

โครงการพัฒนาโบราณสถานปราสาทเมืองสิงห์

ระยะเวลาดำเนินงานในช่วงแผน ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ ๒๕๒๐-๒๕๒๔ รวม ๕ ปี

๑. หลักการและเหตุผล

ปราสาทเมืองสิงห์ เป็นโบราณสถานสมัยลพบุรีที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปะขอม
สร้างด้วยศิลาแลงในพุทธศตวรรษที่ ๑๘

เมืองสิงห์เป็นเมืองโบราณ ตั้งอยู่ในเขต ต. สิงห์ อ. ไทรโยค จ. กาญจนบุรี
จากหลักฐานที่พบที่ปราสาทนี้ นักโบราณคดีได้กำหนดอายุว่า ควรจะสร้างขึ้นในราวพุทธ-
ศตวรรษที่ ๑๘ ลักษณะตัวเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง ๘๘๐ เมตร ยาว ๑,๔๐๐ เมตร
กำแพงเมืองก่อด้วยศิลาแลงสูงประมาณ ๕ เมตร มีกำแพงดินล้อมรอบ ๗ ชั้น รวมเนื้อที่ทั้ง
หมดที่กรมศิลปากรขุดทะเบียนไว้ประมาณ ๖๔๑ ไร่

ปราสาทเมืองสิงห์ตั้งอยู่กลางเมืองสิงห์ ประกอบด้วยปราสาทประธาน ๑ องค์ อยู่
ตรงกลางประตูทางเข้าทั้ง ๔ ด้าน มียอดซุ้มทำเป็นรูปปราสาท ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของ
ปราสาทประธานมีบรรณศาลาตั้งอยู่บนฐานเดียวกัน ปราสาทนี้ล้อมรอบด้วยกำแพงแก้ว
๘๑ เมตร ยาว ๑๐๔ เมตร นอกกำแพงแก้วทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือมีเนินดินใหญ่ เข้าใจ
ว่าเป็นซากโบราณสถาน ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศใต้มีสระน้ำด้านละ ๑ สระ

ปราสาทเมืองสิงห์ซึ่งมีอายุประมาณ ๘๐๐ ปีนี้ ได้ถูกทำลายโดยธรรมชาติมาเป็น
เวลานานปราศจากการบำรุงรักษา ถ้าจะปล่อยให้อยู่ในสภาพเช่นนี้ต่อไปแล้ว หลักฐานข้อมูล
ทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีก็จะสูญหายไปด้วย

กรมศิลปากรตระหนักดีว่า โบราณสถานแห่งนี้เป็นโบราณสถานสมัยลพบุรีที่
ได้รับอิทธิพลจากศิลปะขอมซึ่งมีอยู่แห่งเดียวทางภาคตะวันตกนี้ จึงจำเป็นต้องบูรณะสงวนรักษา
ให้เกิดประโยชน์ทางวัฒนธรรมและสังคมอย่างเต็มที่ และเพื่อต้องการให้โบราณสถานแห่งนี้

เป็นแหล่งการท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและหวงแหนในมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และเข้าใจใช้ประโยชน์จากประวัติศาสตร์ในการพัฒนาสังคมได้อย่างถูกต้อง

๒. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- ๒.๑ เพื่อป้องกันมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติไว้มิให้สูญหายและเสื่อมคุณค่า
- ๒.๒ เพื่อขุดแต่งและบูรณะโบราณสถานของปราสาทเมืองสิงห์ไว้ทั้งหมด
- ๒.๓ เพื่อพัฒนาบริเวณโบราณสถานเป็นอุทยานประวัติศาสตร์ของชาติ
- ๒.๔ เพื่อพัฒนาจิตใจประชาชนให้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์ของชาติ
- ๒.๕ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มพูนรายได้

๓. ลักษณะและความเป็นมาของโครงการ

โครงการพัฒนาโบราณสถานปราสาทเมืองสิงห์ เป็นโครงการฟื้นฟูและบูรณะโบราณสถานซึ่งกรมศิลปากรได้ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๑๗-๒๕๑๙ ใช้เงินทั้งหมด ๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้ดำเนินการมาแล้วดังนี้

๓.๑ ปี ๒๕๑๗ ได้ทำการถากถางบริเวณตัวปราสาทและขุดแต่งหาพื้นฐานเดิมทางด้านทิศตะวันออกและด้านทิศเหนือ

๓.๒ ปี ๒๕๑๘ ได้ทำการถากถางบริเวณต่อ และขุดแต่งต่อทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันตก ทิศใต้

๓.๓ ปี ๒๕๑๙ ได้ทำการขุดแต่งบนตัวปราสาทเพื่อหารากฐานพื้นเดิม และขุดแต่งบรรณศาลา และสำรวจทำแผนผังเมืองปราสาทเมืองสิงห์ ขุดแต่งตัวปราสาทได้แล้วประมาณ ๗๐%

ฉะนั้น โครงการนี้เป็นโครงการต่อเนื่องซึ่งดำเนินการ

๔. เป้าหมายในรูปของหน่วย

เนื่องจากโบราณสถานยังไม่ได้ดำเนินการขุดแต่ง ๓๐% และยังไม่ได้ดำเนินการบูรณะจะต้องดำเนินการขุดและบูรณะให้หมดเพื่อสงวนรักษาไว้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาติต่อไป จึงตั้งเป้าหมายในการดำเนินการดังนี้

๑. สงวนรักษาโบราณสถานทั้งเมืองมิให้ถูกทำลายโดยภัยธรรมชาติ
๒. อนุรักษ์โบราณสถานเพิ่มเติม ๑๐๐ %
๓. บำรุงรักษาโบราณสถานและสภาพแวดล้อมให้ร่มรื่น
๔. ปรับปรุงย่านโบราณสถานทั้งหมดรวมทั้งบริเวณโดยรอบเป็นอุทยานประวัติศาสตร์
๕. พัฒนาโบราณสถานและบริเวณใกล้เคียงเป็นแหล่งการท่องเที่ยว

๕. พันธกิจดำเนินงานของโครงการ

โครงการนักรมศิลปากรได้กำหนดพื้นที่ไว้เรียบร้อยแล้ว ได้แก่ เมืองปราสาทเมืองสิงห์ ต. สิงห์ อ. ไทรโยค จ. กาญจนบุรี โดยกำหนดขอบเขตขึ้นทะเบียนตาม พ.ร.บ. โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ กับประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐๘ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๒ ตอนที่ ๑๑๒ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๑๖)

บริเวณโบราณสถานเมืองปราสาทเมืองสิงห์มีเนื้อที่ประมาณ ๖๔๑ ไร่

๖. กลวิธีหรือมาตรการที่ทำงานบรรลุเป้าหมายแต่ละระดับ

มาตรการที่จะทำให้โครงการบรรลุเป้าหมายจะต้องดำเนินการตามตารางต่อไปนี้

กลวิธี	มาตรการ
๑. สงวนรักษาโบราณสถานทั้งเมืองมิให้ถูกทำลายโดยธรรมชาติ	๑. ดำเนินการขุดแต่งและบูรณะตามหลักวิชาการ
๒. อนุรักษ์โบราณสถานเพิ่มเติม ๑๐๐%	๒. ขุดแต่งและบูรณะบริเวณที่ยังไม่ได้ทำ เพื่อให้ครบ ๑๐๐%
๓. อนุรักษ์โบราณสถานให้ร่มรื่น	๓. บำรุงรักษาโบราณสถานให้สะอาดอยู่ตลอดเวลา
๔. ปรับปรุงย่านโบราณสถานทั้งหมด รวมทั้งบริเวณโดยรอบเป็นอุทยานประวัติศาสตร์	๔. จัดสรรทำผังบริเวณที่ราษฎรอาศัยทำไร่ให้เป็นระเบียบ ปลุกต้นไม้และจัดสวนธรรมชาติให้เป็นอุทยานประวัติศาสตร์รวมทั้งขุดลอกสระและลำราง

กลวิธี	มาตรการ
๕. พัฒนาโบราณสถานและบริเวณใกล้เคียงเป็นแหล่งการท่องเที่ยว	๕. ประสานงานกับจังหวัดและองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้โบราณสถานเป็นแหล่งการท่องเที่ยวรวมทั้งการจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่

๗. วิธีดำเนินงาน

ปีดำเนินการ	กิจกรรม	วันที่กำหนดเสร็จ
พ.ศ. ๒๕๒๐	๑. ขุดแต่งขุมปรารค์องค์กลาง ๒. ขุดแต่งบรรณศาลา ๓. ถากถางกำแพงเมืองด้านตะวันออก	
พ.ศ. ๒๕๒๑	๑. ขุดแต่งเนินดินข้างปราสาททางด้านทิศใต้ ๒. ย้ายก้อนศิลาแดงออกนอกกำแพงแก้ว ๓. ขุดแต่งภายในกำแพงแก้วถึงพื้นดินเดิม ๔. ถากถางกำแพงเมืองด้านทิศเหนือและทิศตะวันตก ๕. ซ่อมรถยก (ระบบไฮโดรริก) ๖. ซ่อมรถแทรกเตอร์ D ๖ ๗. ซ่อมรถกะบะบรรทุกยกเทได้ ๘. สร้างอาคารสำนักงานและที่เก็บศิลปโบราณวัตถุพร้อมที่จอดรถ ๙. จัดตั้งประปาหรือบ่อบาดาลและเครื่องไฟฟ้า ๑๐. จัดทำแผนผังเพื่อเตรียมการบูรณะระเบียบยกคดบรรณศาลาและปรารค์องค์กลาง	

ปีดำเนินการ	กิจกรรม	วันที่กำหนดเสร็จ
พ.ศ. ๒๕๖๒	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ถากถางกำแพงเมืองด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ ๒. บูรณะระเบียงคด ๓. บูรณะพื้นที่ปลูกด้วยก้อนศิลาแลงด้านทิศตะวันออก ๔. บูรณะบรรณศาลา ๕. ซุกลอกสระน้ำ ๖. สร้างบ้านพักของข้าราชการและลูกจ้างประจำ ๗. จัดสรรทำผังภายในบริเวณที่ราษฎรเข้าไปทำไร่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ๘. จัดทำแผนผังเพื่อเตรียมการบูรณะปราสาทซึ่งบูรณะทุก ๔ องค์ 	
พ.ศ. ๒๕๖๓	<ol style="list-style-type: none"> ๑. บูรณะพื้นบนปราสาทที่ปลูกด้วยศิลาแลง ๒. บูรณะเนินที่ก่อสร้างด้วยศิลาแลง ๓. ทำถนนรอบกำแพงเมือง ๔. บูรณะระเบียงคดต่อ ๕. บูรณะซุ้มปราสาท ๖. บูรณะกำแพงเมือง ๗. ซุกลอกสระน้ำต่อ 	
พ.ศ. ๒๕๖๔	<ol style="list-style-type: none"> ๑. บูรณะกำแพงเมืองต่อ ๒. บูรณะซุ้มปราสาทต่อ ๓. ซุกลอกสระน้ำ ราน้ำ ๔. บูรณะกำแพงเมืองต่อ 	

๘. ทรัพยากรที่ใช้หรือต้องการ

๘.๑ กำลังคน

ก. กำลังคนที่อยู่ในปัจจุบัน

มีข้าราชการจากส่วนกลางไปทำงานประมาณ ๔ คน

๑. ลูกจ้างประจำ ๑ คน

๒. ลูกจ้างชั่วคราว ๒ คน

ข. กำลังคนที่ต้องการเพิ่มเติม

๑. ข้าราชการและลูกจ้างประจำ ๑๒ คน

๒. ลูกจ้างชั่วคราว ๕๐ คน

ค. กำลังคนที่ต้องการเพิ่มแยกตามระดับการศึกษาและสาขาวิชา

๑.ปริญญาตรีขึ้นไป

๑.๑ สาขาวิชาโบราณคดี ๑ อัตรา

๑.๒ สาขาสถาปัตยกรรม ๑ อัตรา

๑.๓ สาขาช่างศิลปกรรม ๑ อัตรา

๒. เทคนิคและอาชีวะ

๒.๑ สาขาพานิชยกรรมบัญชีและพิมพ์ดีด ๑ อัตรา

๓. อื่น ๆ

๓.๑ คนงานประจำ ๘ คน

๓.๒ คนงานชั่วคราว ๕๐ คน

๘.๒ เครื่องมือจักรกล

ก. เครื่องจักรกลที่มีอยู่แล้ว

๑. รถยนต์ปีคอป ๑ คัน

ข. เครื่องจักรกลที่ต้องการใช้ในโครงการนี้

๑. รถยก (ระบบไฮโดรริก) ๑ คัน

๒. รถแทรกเตอร์ขนาด D ๖ ๑ คัน

๓. รถยนต์บรรทุกยกเทได้ (ตัม)	๑ คัน
๔. โต๊ะเขียนแบบพร้อมเก้าอี้	๑ ชุด
๕. โต๊ะทำงานประจำสำนักงาน	
๖. โต๊ะพิมพ์ดีดพร้อมเครื่องพิมพ์ดีด	๑ ชุด
๗. กล้องถ่ายรูป	๑ ชุด
๘. รถตัดหญ้า	๒ คัน
๙. เครื่องทำไฟฟ้า	๑ เครื่อง
๑๐. ถังน้ำพร้อมเครื่องสูบน้ำ	๑ ชุด
๑๑. บ้านพัก ชี ๓	๑ หลัง
๑๒. บ้านพัก ชี ๒	๓ หลัง
๑๓. บ้านพักลูกจ้างประจำ	๘ ห้อง

๘.๓ ค่าใช้จ่ายของโครงการ

๑. ขอบจากสำนักงานประมาณ ๖,๕๕๒,๗๐๖ บาท
ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้
- ก. งบลงทุน เป็นค่าก่อสร้างและครุภัณฑ์ จำนวน รายการ
เป็นเงิน ๓,๖๗๓,๐๐๐ บาท
- ข. งบบริการ เป็นเงินเดือนค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าใช้สอย
ค่าวัสดุ และค่าตอบแทน รวม ๖ หมวด เป็นเงิน ๒,๘๗๙,๗๐๖ บาท

หมวด	กิจกรรมที่จะดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๒๐	พ.ศ. ๒๕๒๑	พ.ศ. ๒๕๒๒	พ.ศ. ๒๕๒๓	พ.ศ. ๒๕๒๔	หมายเหตุ
ค่าก่อสร้าง	๑. สร้างอาคารสำนักงานและที่เก็บศิลปโบราณวัตถุ พร้อมที่จอดรถยนต์ ๒. จัดตั้งประปาหรือบ่อน้ำบาดาลและเครื่องบดไฟ ๓. สร้างถนนรอบกำแพงเมือง ขนาด ๖ เมตร ยาว ๘ กิโลเมตร (ถมดินลูกรัง) ๔. สร้างบ้านพัก ๓, ๒ และบ้านพักลูกจ้างประจำ ๕. ซ่อมรถยก (ระบบไฮโดรลิก) ๖. ซ่อมรถแทรกเตอร์ D ๖ ๗. ซ่อมรถยนต์บรรทุกทุกเท่า (๕) ๘. ซ่อมกล้องถ่ายรูป ๙. โต๊ะ, เกอ็ เครื่องเขียน และเครื่องพิมพ์ดีด	-	๑๕๐,๐๐๐	-	-	-	
ค่าครุภัณฑ์		-	๔๐๐,๐๐๐	-	-	-	
	รวมเป็นเงินทั้งสิ้นแยกเป็นรายปีดังนี้		๒,๙๙๘,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	-	

งบประมาณ	พ.ศ. ๒๕๒๐	พ.ศ. ๒๕๒๑	พ.ศ. ๒๕๒๒	พ.ศ. ๒๕๒๓	พ.ศ. ๒๕๒๔	หมายเหตุ
<p>๑. หมวดเงินเดือน เป็นเงินเดือนข้าราชการ ๔ อัตรา</p> <p>๒. หมวดค่าจ้างประจำ เป็นอัตราค่าจ้างประจำ อัตรา</p> <p>๓. หมวดค่าจ้างชั่วคราว คณงานประมาณ ๔๕ คน</p> <p>๔. หมวดค่าใช้สอย เป็นค่าเบียดยงและจ้างเหมา บริการ</p> <p>๕. หมวดค่าวัสดุ เป็นค่าวัสดุก่อสร้างและค่าวัสดุ เชื้อเพลิง</p> <p>๖. หมวดค่าตอบแทน เป็นค่าเบียดยงและค่าทำ งานล่วงเวลา</p>	<p>—</p> <p>—</p> <p>๑๒๐,๐๐๐</p> <p>๓๘,๐๐๐</p> <p>๔๒,๐๐๐</p> <p>—</p>	<p>๗๓,๓๘๐</p> <p>๗๒,๐๐๐</p> <p>๓๐๐,๐๐๐</p> <p>๘๐,๐๐๐</p> <p>๑๑๗,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>	<p>๘๐,๗๑๘</p> <p>๗๘,๒๐๐</p> <p>๓๐๐,๐๐๐</p> <p>๗๒,๒๐๐</p> <p>๑๒๔,๘๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>	<p>๘๘,๗๘๘</p> <p>๘๗,๑๒๐</p> <p>๓๐๐,๐๐๐</p> <p>๗๒,๒๐๐</p> <p>๑๒๔,๘๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>	<p>๙๗,๖๖๗</p> <p>๙๕,๘๓๒</p> <p>๓๐๐,๐๐๐</p> <p>๗๒,๒๐๐</p> <p>๑๒๔,๘๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>	
<p>ค่าใช้จ่ายเบียดยง</p>	<p>๒๐๐,๐๐๐</p>	<p>๖๔๕,๓๘๐</p>	<p>๖๕๙,๙๑๘</p>	<p>๖๗๕,๙๐๘</p>	<p>๖๙๓,๔๙๗</p>	<p>๖,๕๕๒,๗๐๖</p>

๕. คำบำรุงรักษาโครงการ

โครงการพัฒนาโบราณสถานปราสาทเมืองสิงห์ เพื่อการท่องเที่ยว กำหนดสิ้นสุดโครงการในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๔ หลังจากนั้นจะมอบหมายงานทั้งหมดให้หน่วยศิลปากรที่ ๒ กองโบราณคดีเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งในการนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายดังนี้

๕.๑ เงินเดือนของข้าราชการประจำและลูกจ้างชั่วคราว เพื่อบำรุงรักษาจำนวน ๑๒ คน เป็นเงินทั้งหมดปีละ ๒๕๐,๐๐๐ บาท

๕.๒ เงินคำบำรุงรักษาอาคารสถานที่ทำงานและอื่น ๆ ปีละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๔๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

โครงการนี้จะให้ผลประโยชน์แก่ประเทศชาติดังนี้

๑๐.๑ **ผลประโยชน์ทางตรง** จะสามารถรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติไว้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของชาติได้อีกแห่งหนึ่ง อันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาและปลูกฝังจิตใจนักเรียน นักศึกษา และประชาชน นอกจากนี้การขุดค้นทางโบราณคดีในบริเวณปราสาทเมืองสิงห์จะทำให้ทราบข้อมูลหลักฐานทางประวัติศาสตร์ การที่ขอมมีอำนาจและเสื่อมอำนาจลงอย่างไร หรือคนไทยกลุ่มหนึ่งที่สามารถสร้างปราสาทเมืองสิงห์ได้รับอิทธิพลจากขอม

๑๐.๒ **ผลประโยชน์ทางอ้อม** การพัฒนาบริเวณแวดล้อมให้สวยงาม ร่มรื่นด้วยสวนธรรมชาติ ซึ่งมีการตกแต่งตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ การคมนาคม และการบริการที่พร้อมมูลจะทำให้บริเวณโบราณสถานแห่งนี้เป็นศูนย์การท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพฯ สามารถไปกลับได้ในวันเดียว และยังทำรายได้ให้จังหวัดกาญจนบุรีที่ประกอบอาชีพบริการด้านธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การจัดบริการนำเที่ยว ร้านอาหาร และบริการอื่นๆ ซึ่งเป็นการขยายตลาดแรงงานมากมาย ทำให้ประชาชนมีอาชีพมั่นคง อยู่ดีกินดี อันเป็นการช่วยลดอาชญากรรมไปในตัว

๑๐.๓ **ความสัมพันธ์ของโครงการกับแผนงานอื่น** โครงการนี้นอกจากจะสนับสนุนแผนพัฒนาศิลปและวัฒนธรรมของชาติแล้ว ยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแผน-

พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าของเรื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรีที่ประกอบด้วยอุทยานสงครามโลกครั้งที่ ๒ สะพานข้ามแม่น้ำแควใหญ่ สายรถไฟมรณะ ถ้ำต่าง ๆ ตลอดจนน้ำตก ไทรโยคและน้ำตกอื่นๆ ซึ่งทางจังหวัดกาญจนบุรีก็ได้ตั้งศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นที่จังหวัดกาญจนบุรีขึ้นแล้วตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๑๕

๑๑. การติดตามผลและประเมินผล

การติดตามผลประเมินผล การรายงานผล ความก้าวหน้าของโครงการ ดำเนินไปตามกำหนดระยะเวลาเว้นแต่มีสาเหตุขัดข้อง เช่น ดินฟ้าอากาศไม่อำนวย มีฝนตกหนักหรือมรสุมเป็นระยะเวลานานไม่สะดวกแก่การปฏิบัติงาน หรือความผันผวนทางการเมือง การเศรษฐกิจก็อาจทำให้รายงานผลการก้าวหน้าของโครงการล่าช้าไปหรือผิดเป้าหมายไป

การประเมินผล อาจจะทำเนิการได้จากการที่มีประชาชน นักเรียน นักศึกษา ชาวต่างชาติ และผู้สนใจเข้าไปศึกษาหาความรู้มากขึ้นเพียงไร ผู้ดำเนินการก็คือเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ณ ที่ปราสาทเมืองสิงห์ และควรประเมินผลทุกๆ เดือนและประจำปี

๑๒. แนวโน้มในอนาคต

เมื่อดำเนินการขุดแต่งและบูรณะแล้ว อาจทราบหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมของท้องถิ่นแถบนี้ต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกับท้องถิ่นอื่นใดบ้าง ทำให้มีการศึกษาค้นคว้ามากขึ้น เป็นประโยชน์ในการเผยแพร่เกียรติประวัติของประเทศชาติ และประชาชนชาวไทย และยังเป็นที่น่าสนใจอีกด้วย

เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ปราสาทเมืองสิงห์อาจจะมีความสัมพันธ์กับเมืองต่างๆ ริมน้ำแควน้อย ริมน้ำแควใหญ่ และลำน้ำแม่กลอง เช่น เมืองโคสินารายณ์ เมืองพงตึก เป็นต้น ซึ่งอาจมีเมืองอื่นๆ อีกที่เรายังไม่พบ ควรจะได้ศึกษาค้นคว้าถึงศิลปและวัฒนธรรมกับเรื่องราวต่างๆ ในลุ่มแม่น้ำดังกล่าวให้ละเอียดยิ่งขึ้น.

๑ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันออก ก่อนที่จะลงมือทำงาน

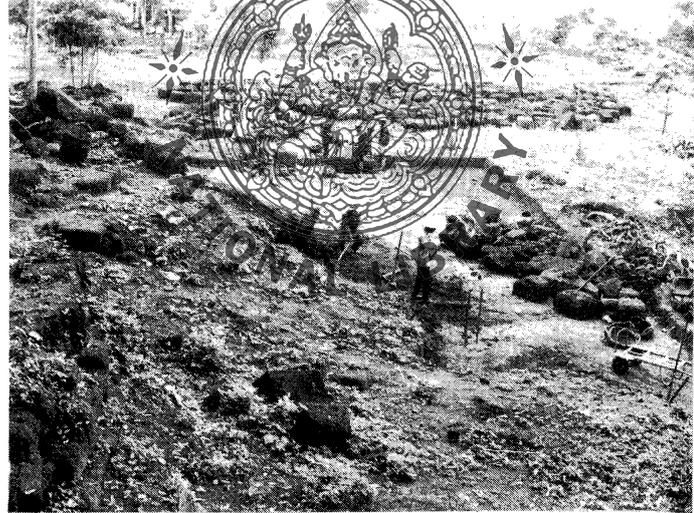
๒ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันออก หน่วยงานกำลังขุดกลาง

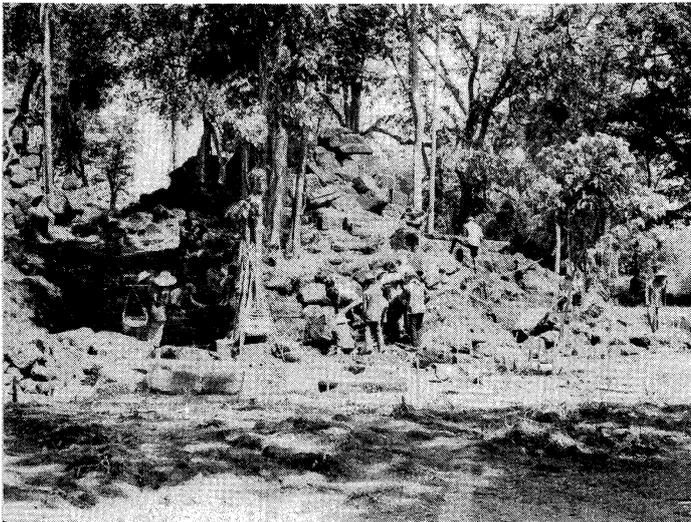
๓ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันออก หน่วยงานกำลังขุดกลาง

๔ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือก่อนทำการขุดแต่ง

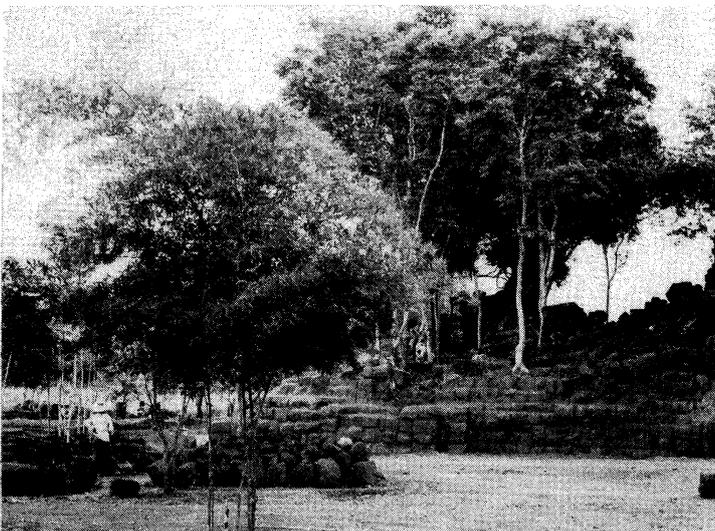
๕ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ครงงานกำลังขุดแต่ง

๖ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ครงงานกำลังขุดแต่ง

๗,๘ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันออก ่เมือขุดแต่งเสร็จแล้วและนำก้อนศิลาแลงมาเรียงให้เป็นระเบียบ

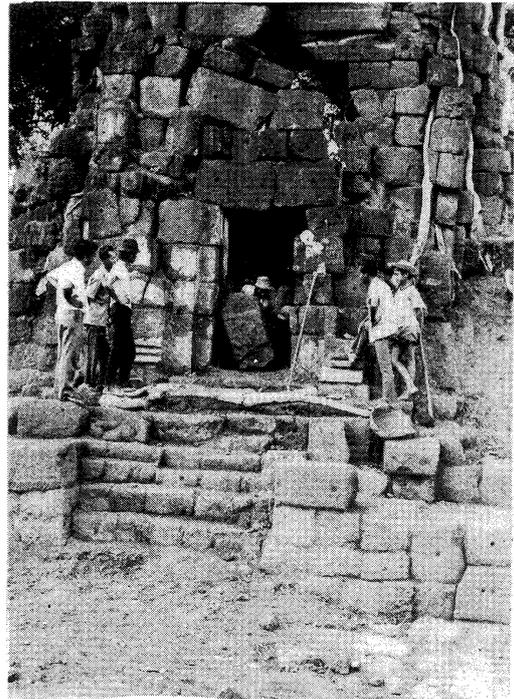

๘.

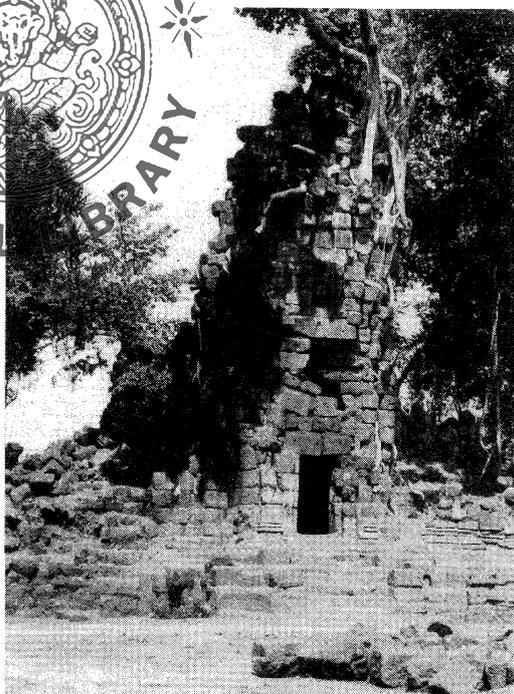
๘ ชุมประตูดปรารงค์ ด้านทิศตะวันออกก่อนถากถาง

๑๑ ชุมประตูดปรารงค์ด้านทิศตะวันออกกำลังขุดแต่ง นำก้อนศิลาแดงออกจากชุมปรารงค์

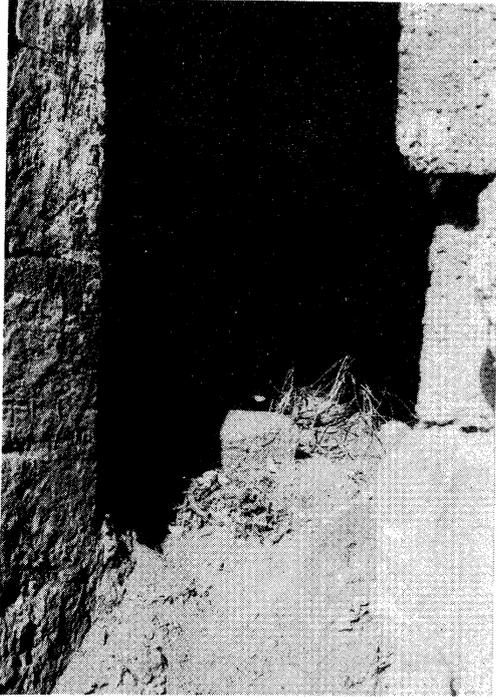

๑๐ ชุมประตูดปรารงค์ด้านทิศตะวันออกถากถางแล้ว แต่ยังไม่ได้ขุดแต่ง

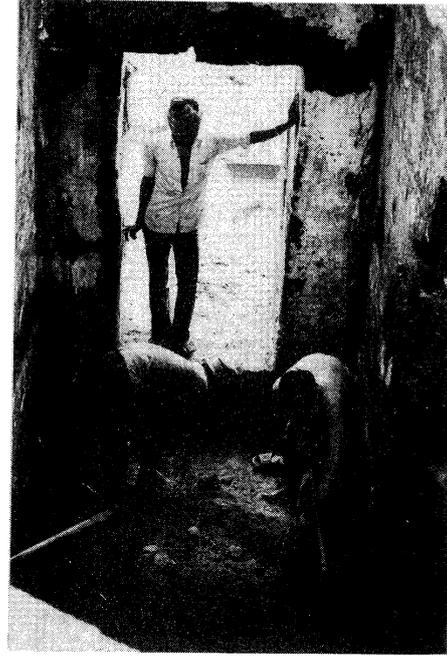

๑๒ ชุมประตูดปรารงค์ด้านทิศตะวันออกขุดแต่งแล้วเสร็จ

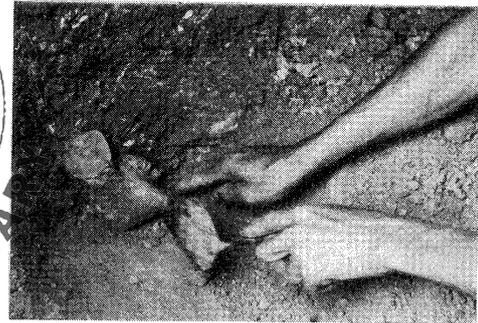
๑๓ ภายในซุ้มปรางค์ด้านทิศตะวันออก ก่อนขุดแต่ง

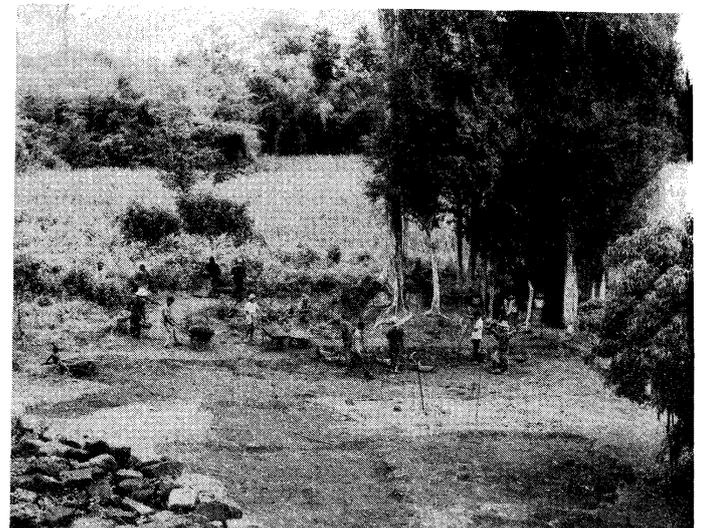
๑๕

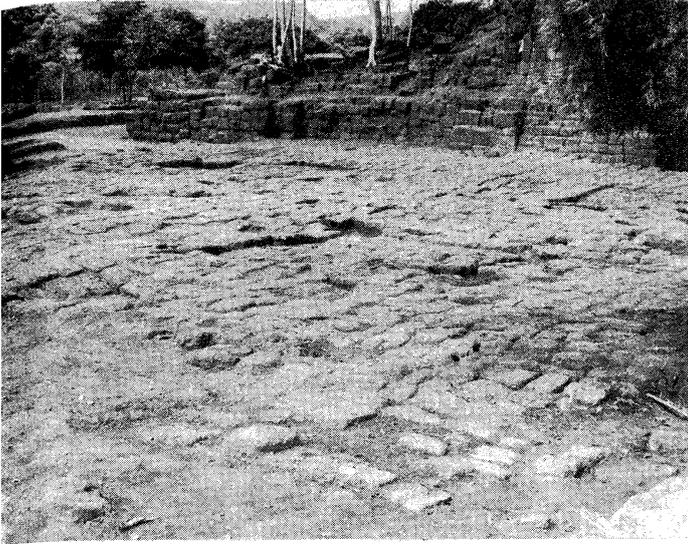
๑๔-๑๕ ภายในซุ้มปรางค์ด้านทิศตะวันออก กำลังขุดแต่ง

๑๖ ภายในซุ้มปรางค์ด้านทิศตะวันออก ทัชดพบพระหัตถ์อวโลกิเตศวรหินสีเขียว

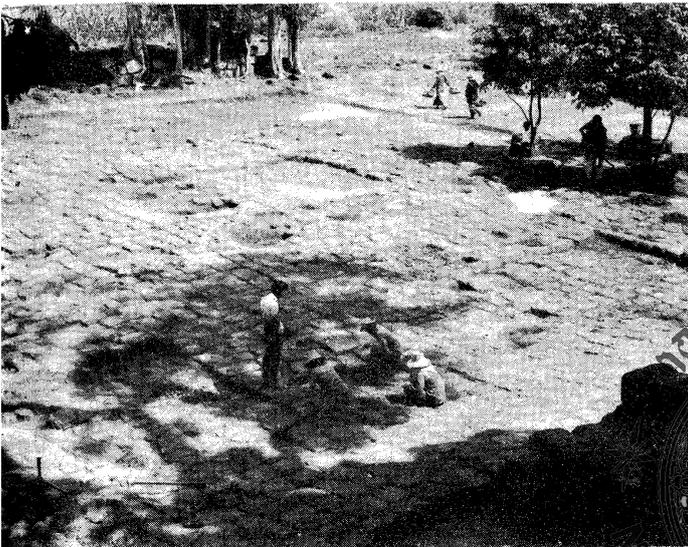
๑๗ บริเวณพินด้านหน้าระหว่างฐานเทวสถาน ถึงกำแพง แก้วคนงานกำลังขุดแต่ง

๑๘

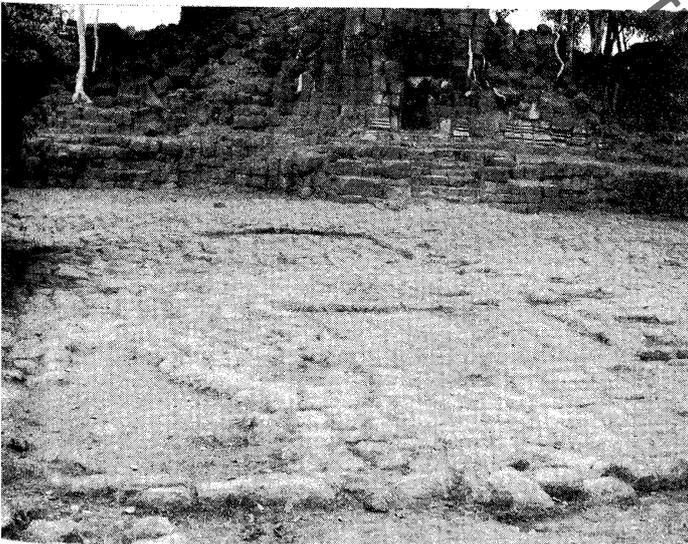

๒๑

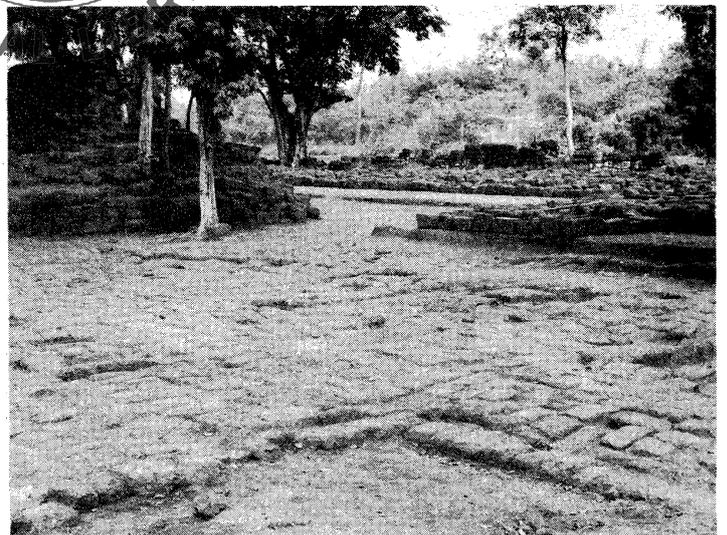

๑๙

๑๘-๒๒ บริเวณพื้นด้านหน้าระหว่างฐานเทวสถานถึงกำแพงแก้ว ขุดแต่งแล้วเสร็จ จะพบพื้นที่ด้วยศิลาแลง กว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร

๒๐

๒๔

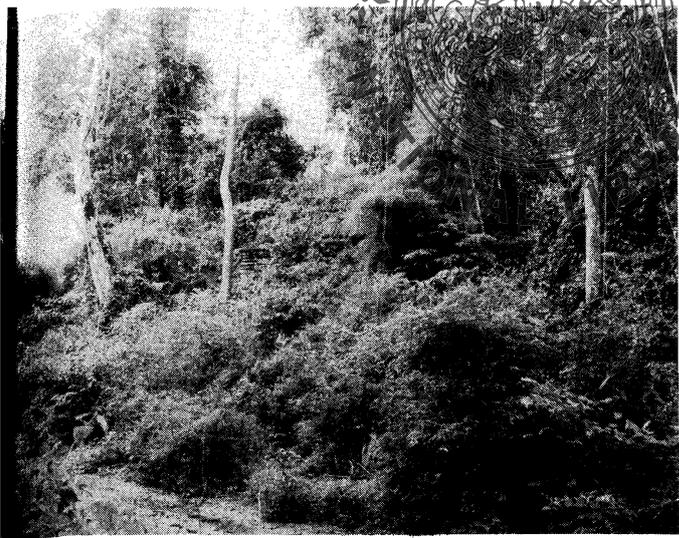

๒๓

๒๓ - ๒๔ - ๒๕ บริเวณกำแพงแก้วด้านใน
ด้านทิศตะวันออก คนงานกำลังขุด
แต่ง

๒๕

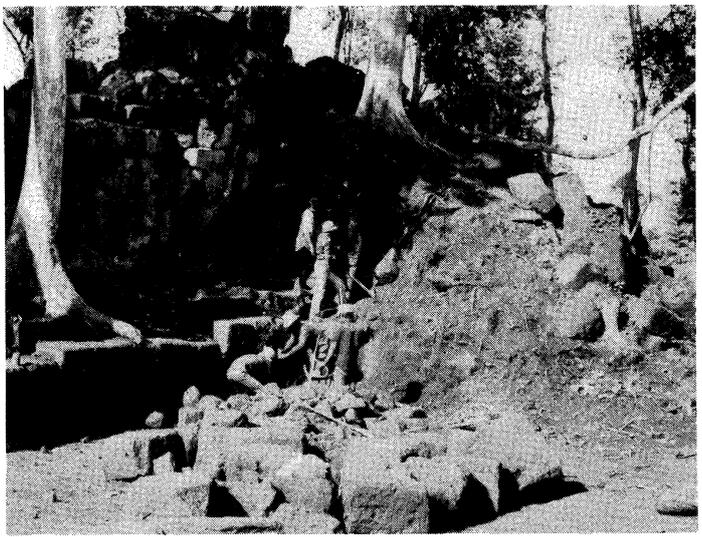
๒-๒ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศเหนือก่อนที่จะลงมือขุดกลาง

๔. บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศเหนือก่อนทำการขุดแต่ง

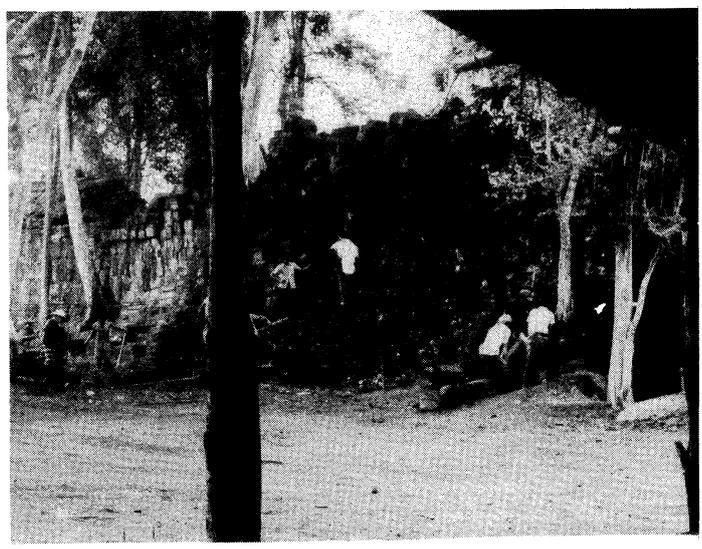
๒

๕-๖ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศเหนือ คนงานกำลังขุดแต่ง

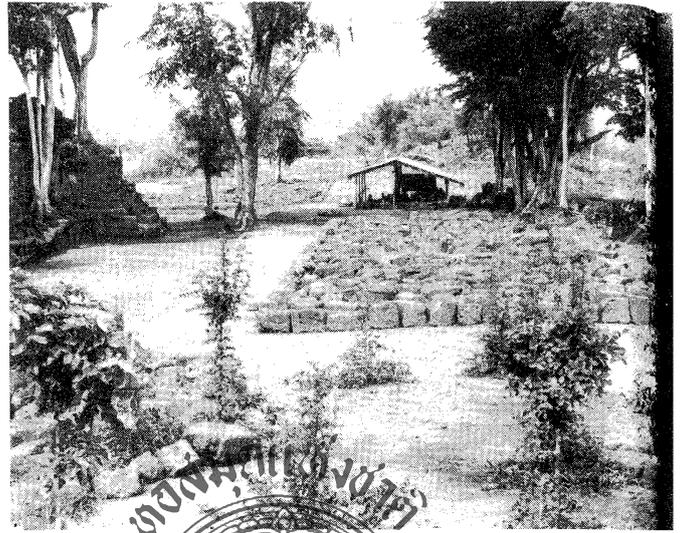
๓ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศเหนือ คนงานกำลังขุดกลาง

๖

๓-๘-๕-๑๐-๑๑ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศเหนือ
 เมือ ขุดแต่งแล้วเสร็จ และนำก้อนศิลาแลงที่พังทับ
 ถมออกมาเรียงให้เป็นระเบียบ เพื่อเตรียมการบูรณะต่อไป

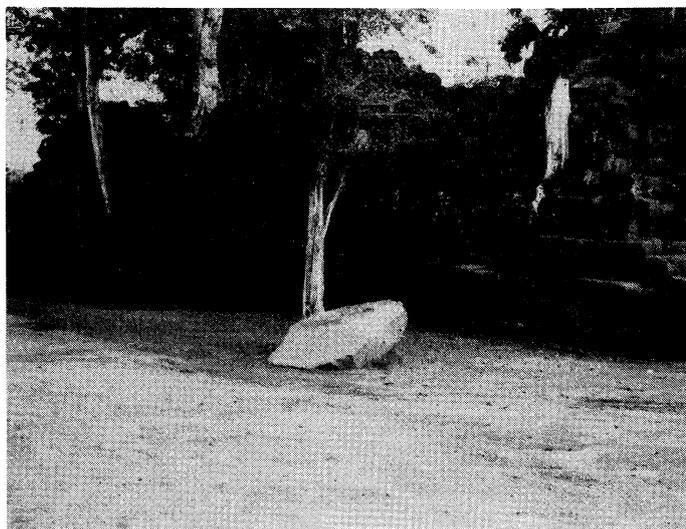
๑๐

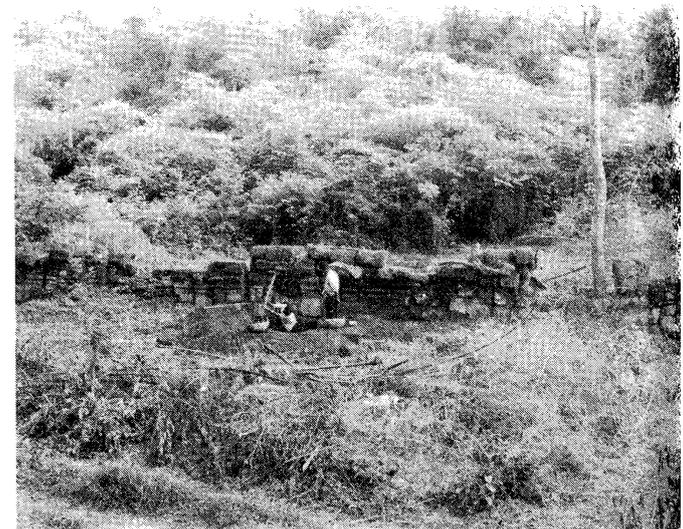
๗

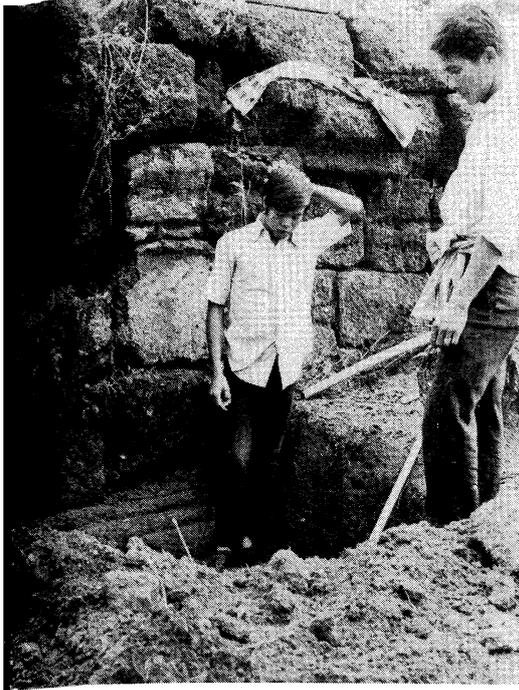
๑๑

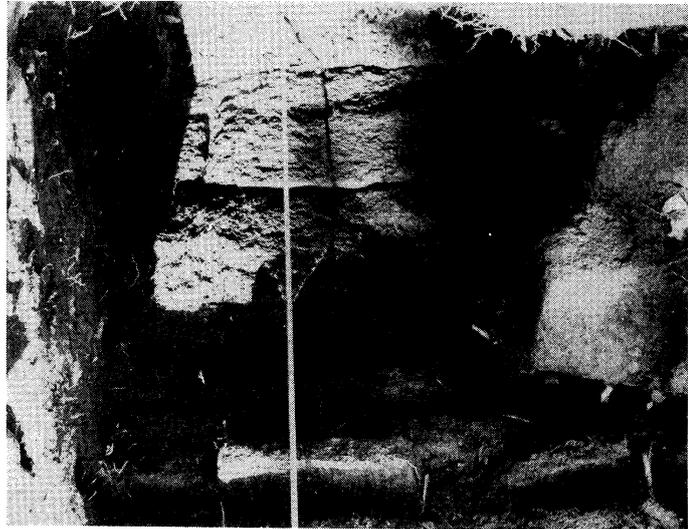
๘

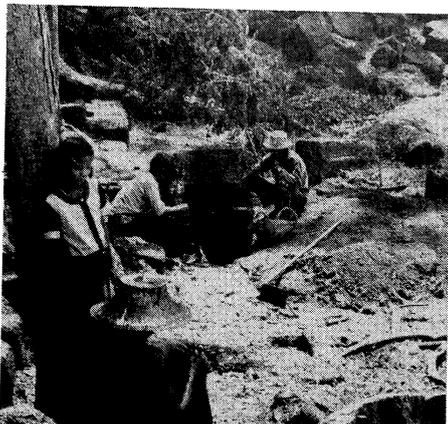
๑๒

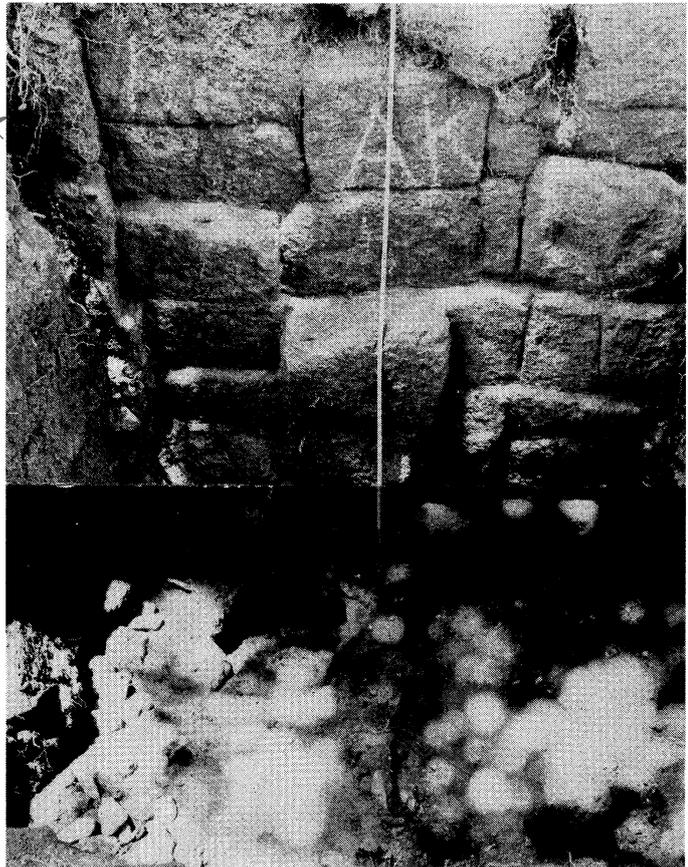
๑๓-๑๓-๑๔ การขุดตรวจดูรากฐานด้านกำแพงแก้ว ด้านทิศเหนือเป็นดินที่ถม .๖๔ เมตร กวรดลูกรังอัดแน่น .๒๖ เมตร ดินเหลือง .๒๔ เมตร และ กวรดมั่วปนทราย .๓๒ เมตร

๑๕-๑๖ การขุดตรวจดูรากฐานจากฐานเทวสถานด้านทิศเหนือเป็นดินที่ถม .๖๐ เมตร กวรดลูกรังอัดแน่น ๑.๒๐ เมตร ทรายละเอียด .๑๐ เมตร กวรดมั่วปนทราย .๕๐ เมตร

๑๔

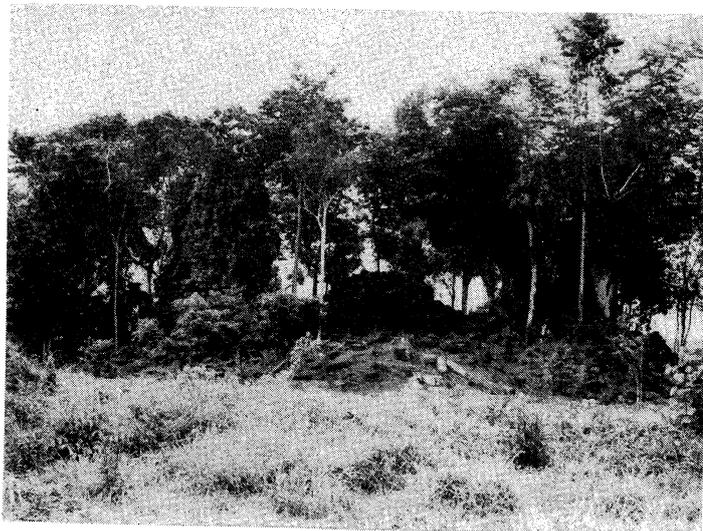
๑๖

๑ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันตก ก่อนที่จะ
ลงมือขุดกลาง

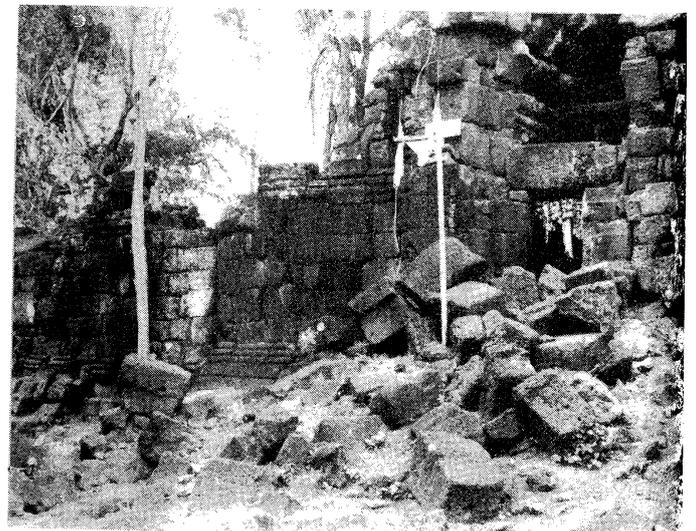
๒ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันตก กงงานกำลัง
ขุดกลาง

๓ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันตก ถาก
ถางแล้วเสร็จ

๔-๕ บริเวณขุมประตูดอปรานค์ด้านทิศ
ตะวันตก ก่อนทำการขุดแต่ง

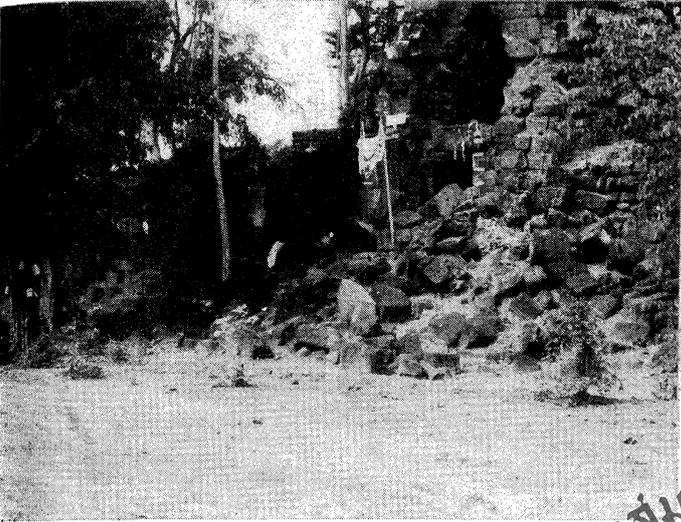
๕

๖-๑ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันตก ก่อนทำการขุดแต่ง

๘-๑๐ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันตก คนงานกำลังปฏิบัติงาน

๘

๘ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศตะวันตก ขุดแต่งแล้วเสร็จ

๑. บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ ด้านทิศใต้ก่อนลงมือขุดกลาง

๒. บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศใต้ ก่อนขุดแต่ง

๓. บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศใต้ ขุดแต่งแล้ว

๔-๕ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศใต้ คนงานกำลังขุดแต่ง

๕.

၆.

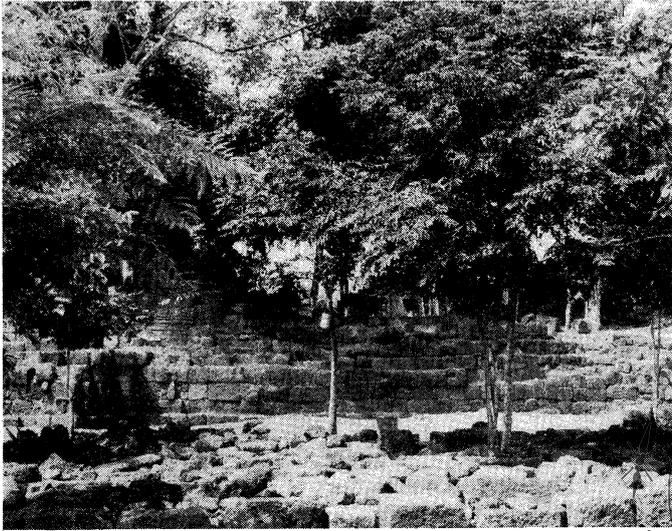
၇.

၈.

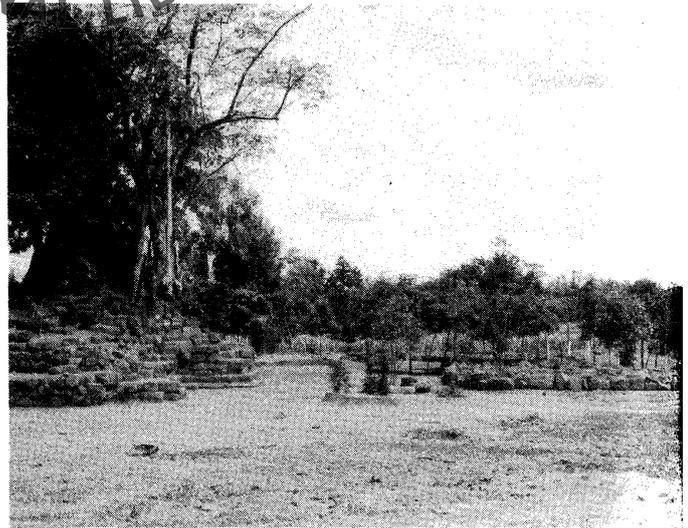
၉.

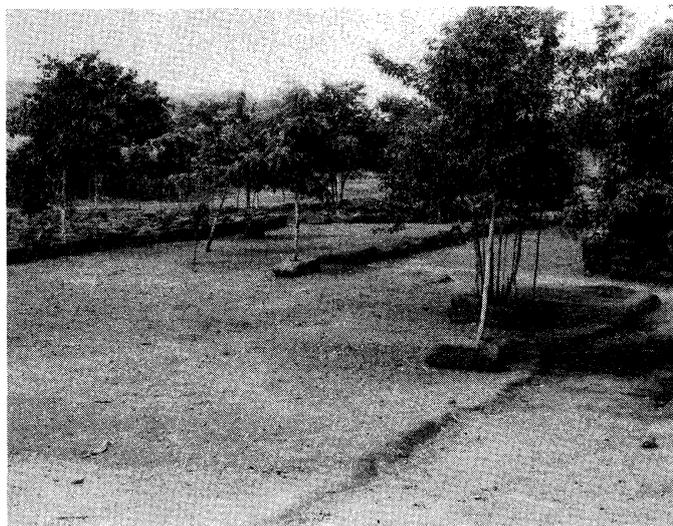
๑๐

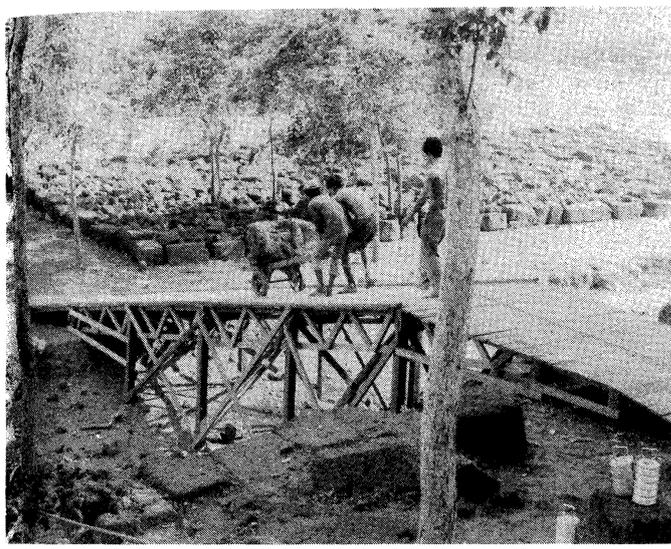
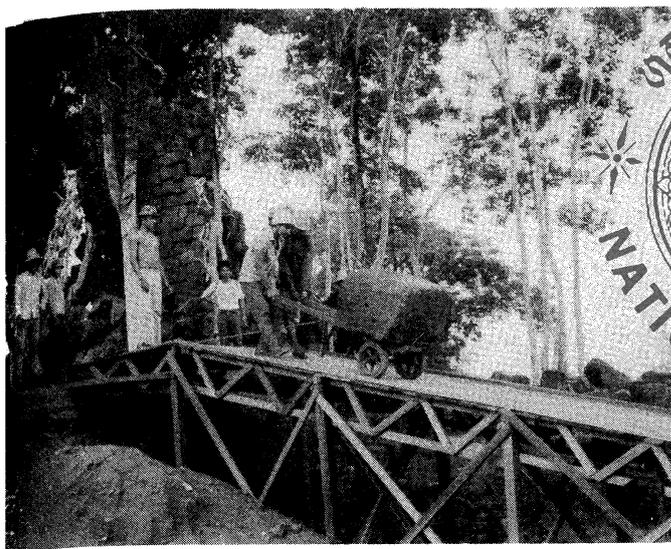
๑๑

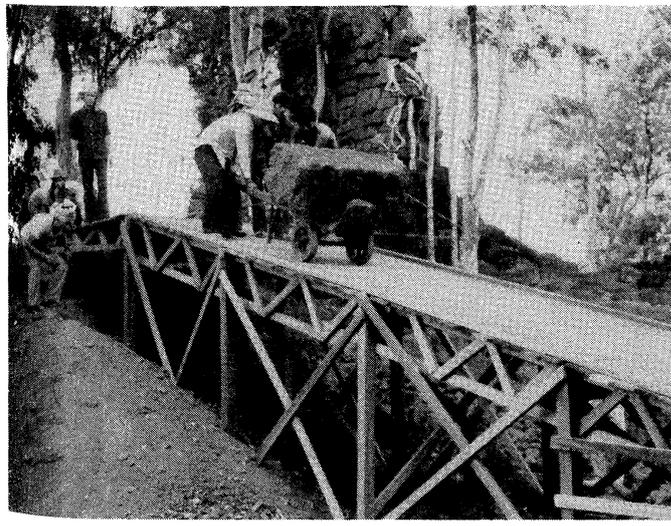
๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ บริเวณปราสาทเมืองสิงห์ด้านทิศใต้ ขุด
 แต่งแล้วเสร็จ และนำก้อนศิลาแลงมาเรียงให้เป็น
 ระเบียบ จะเห็นต้นไม้ที่เหลอไว้เพื่อความร่มเย็นของ
 โบราณสถาน

๑๒

๑-๔ สะพานที่สร้างขึ้นสูง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๑๒.๐๐ เมตร กว้าง ๒.๐๐ เมตร เพื่อขนก้อนศิลาแลงที่พังที่บมบนบริเวณเทวสถาน คนงานกำลังนำก้อนศิลาแลงเข็นลงสะพาน เพื่อนำมาเรียงให้เป็นระเบียบ ซึ่งง่ายแก่การที่จะนำมาบูรณะต่อไป

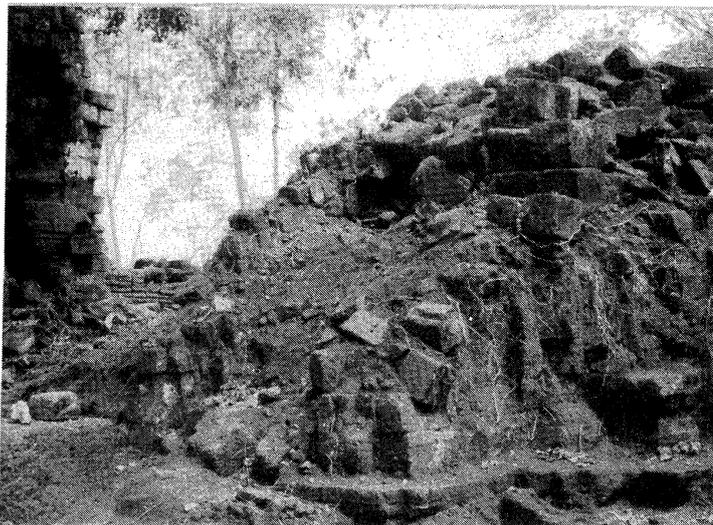
๕ บริเวณปรังก์ประธาน ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่พังทลาย ยังไม่ได้ขุดแต่ง

๖ บริเวณปรังก์ประธาน ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ คนงานกำลังขุดแต่ง

๘-๑๐ บริเวณปรังก์ประธานด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ คนงานกำลังทำงาน

๗ บริเวณปรังก์ประธาน ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อขุดแต่งแล้ว จะเห็นฐานปรังก์ประธาน

๑๐

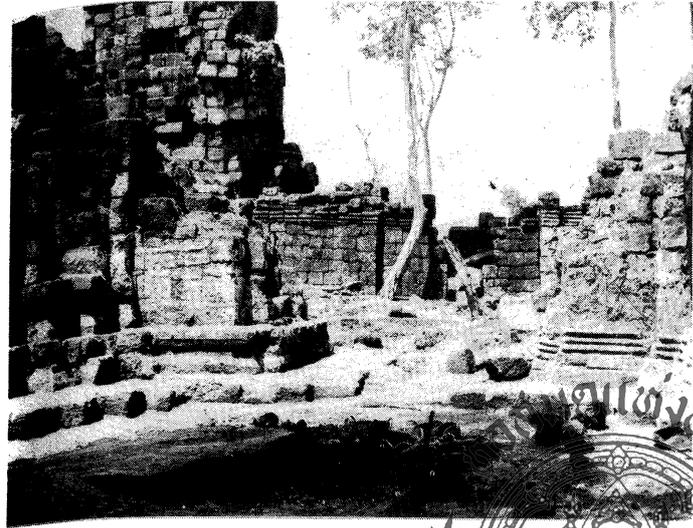

๘. บริเวณปรังก์ประธานด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พังทลายยังไม่ได้ขุดแต่ง

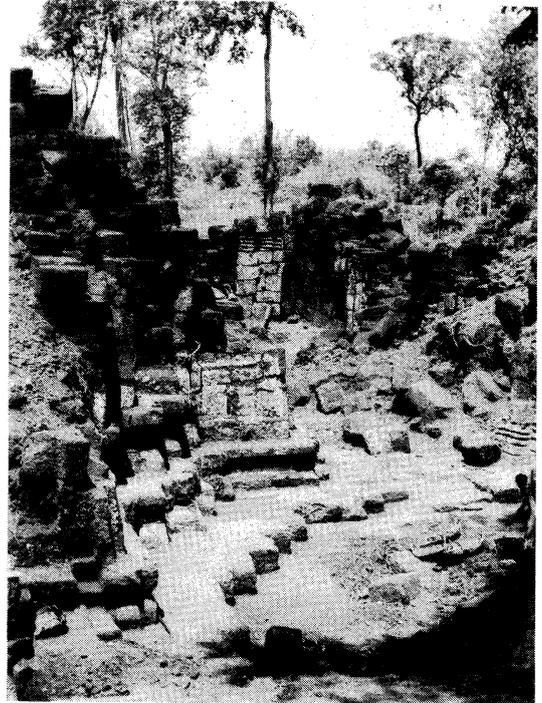
๓๘

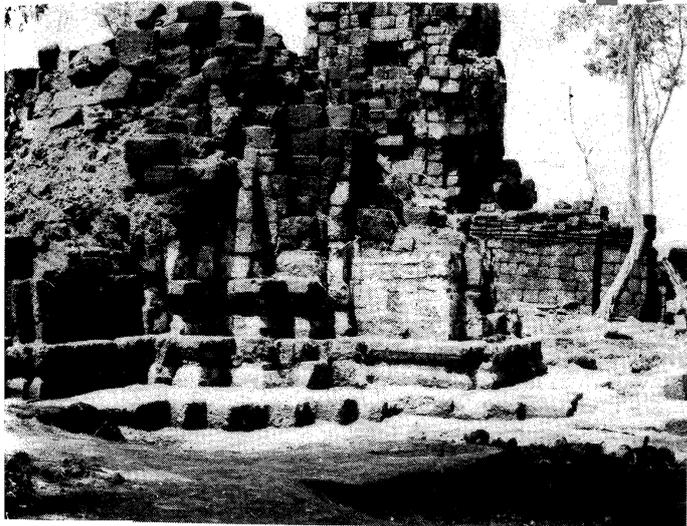
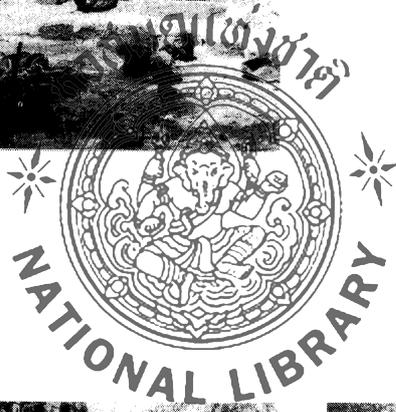
๑๑-๑๕ บริเวณปรังก์ประธาน ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อขุดแต่งแล้วจะเห็นฐานปรังก์ประธานได้ชัดเจน

๑๒

๑๕

๑๓

๑๖ บริเวณซุ้มประตูยอดปราสาทด้านทิศเหนือ ก่อนทำการขุดแต่ง

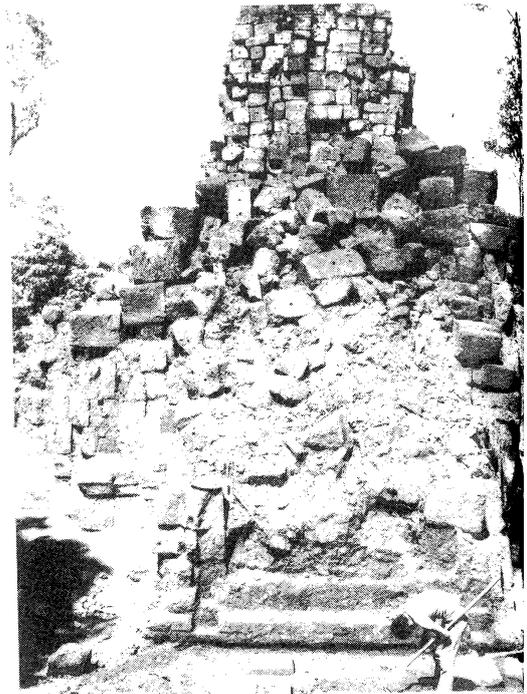
๑๔

๑๗ บริเวณซุ้มประตูยอดปราสาทด้านทิศเหนือ กำลังขุดแต่ง

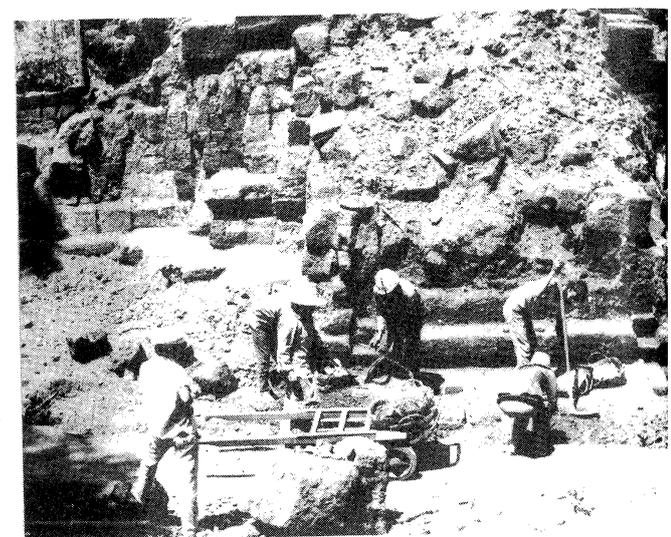
๑๘

๒๑

๑๙

๒๑-๒๒-๒๓ บริเวณหน้าบันไดทางขึ้นซุ้มปราสาทป
ธานด้านทิศตะวันออก คนงานกำลังขุดแต่ง

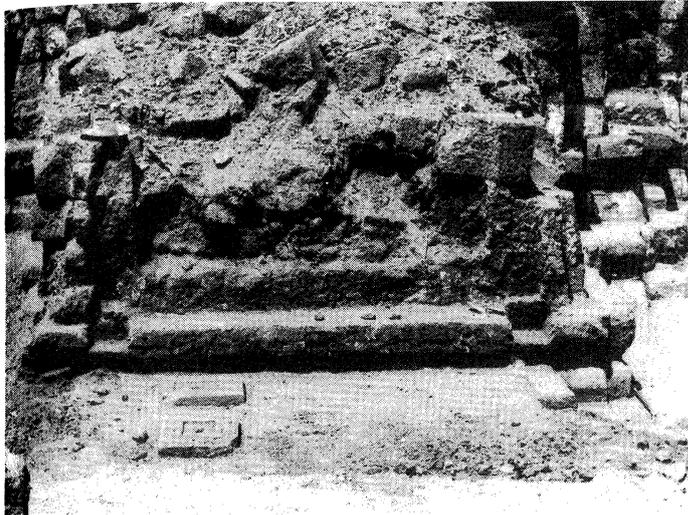
๑๘-๑๙-๒๐ บริเวณซุ้มประตูยอดปราสาทด้านทิศเหนือ ขุด
แต่งแล้วเสร็จ

๒๓

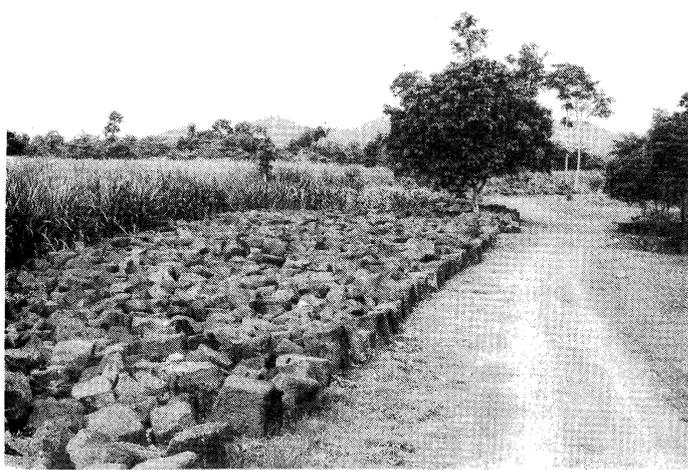
๒๖

๒๔ บริเวณหน้าบันไดทางขึ้นซุ้มปรำงค์ประธานด้านทิศตะวันออก ขุดแต่งแล้วเสร็จ จะพบแท่นฐาน ๒ ฐาน เข้าใจว่าบนแท่นฐานเทวรูป

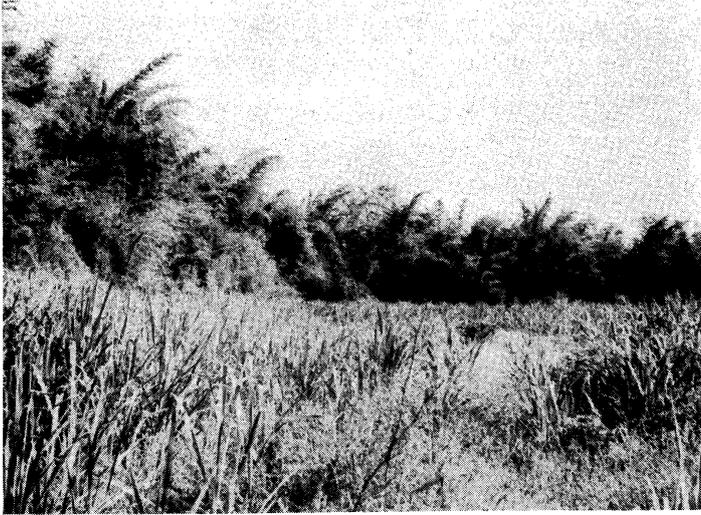
๒๕-๒๖-๒๗-๒๘ ก้อนศิลาแลงที่ขนออกมาจากเทวสถาน นำมาเรียงไว้นอกกำแพงแก้วด้านทิศใต้

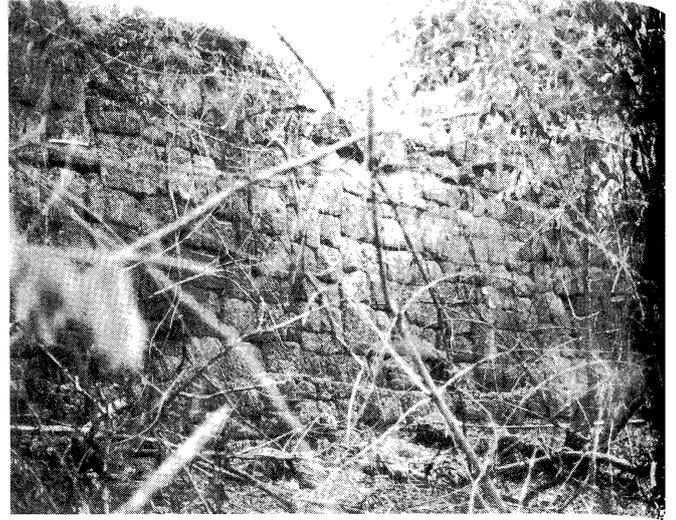
๒๕

๒๘

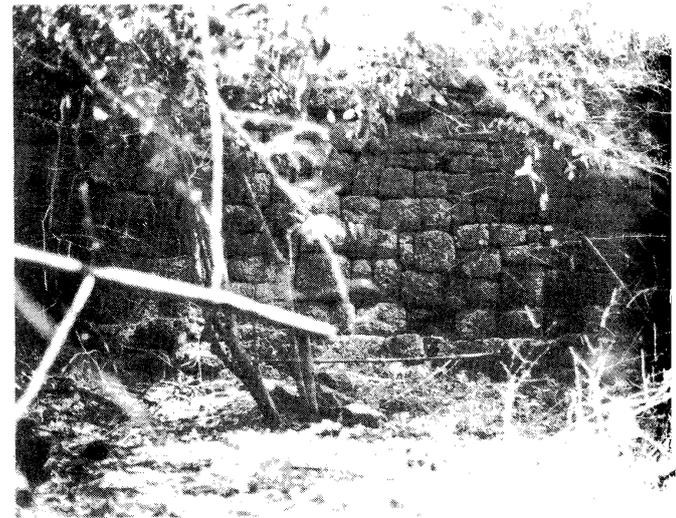
๑-๒-๓ บริเวณกำแพงเมืองที่เห็นเป็นแนวกอไผ่ ยัง
ไม่ได้ทำการรื้อถอน

๔-๕-๖ บริเวณกำแพงเมืองที่ก่อด้วยศิลาแลงที่ยังเหลือ
ให้เห็นสมบูรณ์ทางด้านทิศเหนือ จะทำการรื้อถอน
ในปี ๒๕๒๐

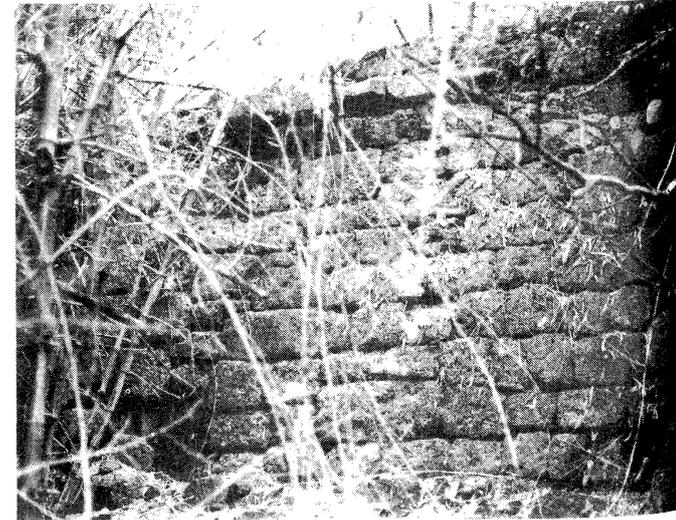
๒

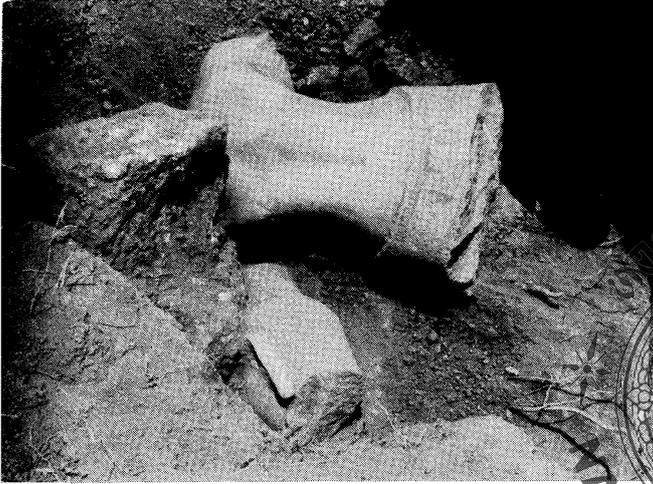

๕

๓

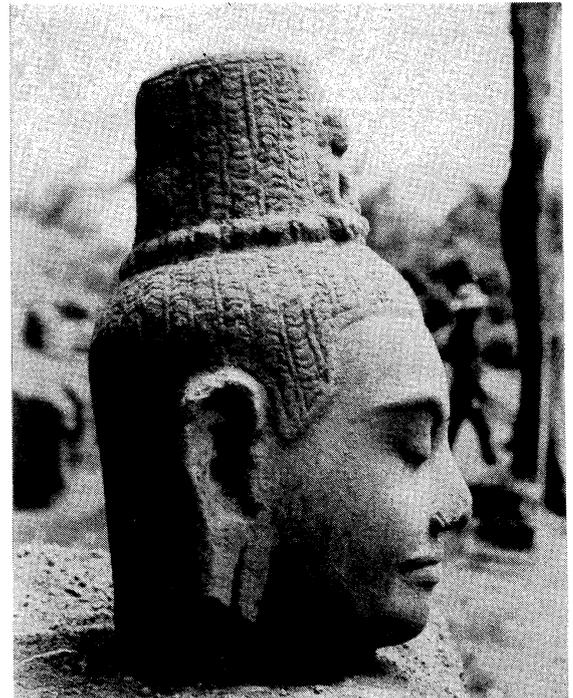

๑ บริเวณที่พบบอกค์และเศียรพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร หิน
สีเขียวทขนบันไดหน้าซุ้มประตูยอดปราสาท ด้านทิศ
ตะวันออก

๓

๒-๓-๔ เศียรพระโพธิสัตว์อวโลกิ
เตศวร หินสีเขียวทขนพทขน
บันไดซุ้มประตูยอดปราสาทด้าน
ทิศตะวันออก

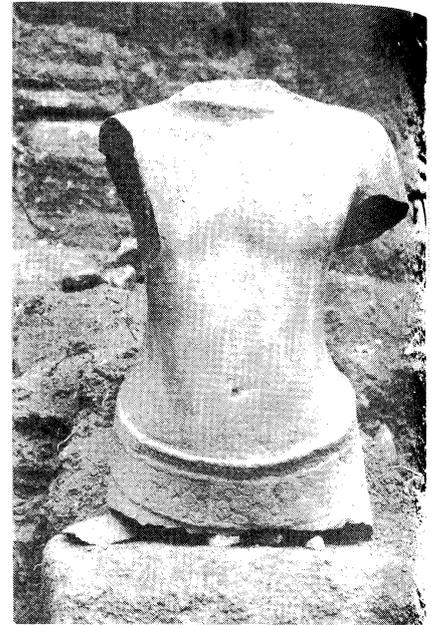
๔

๕-๖ พระหัตถ์ขวาและซ้ายพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร หินสีเขียวที่ขุดพบหน้าซุ้มประตูยอดปราสาทด้านทิศตะวันออก

๖

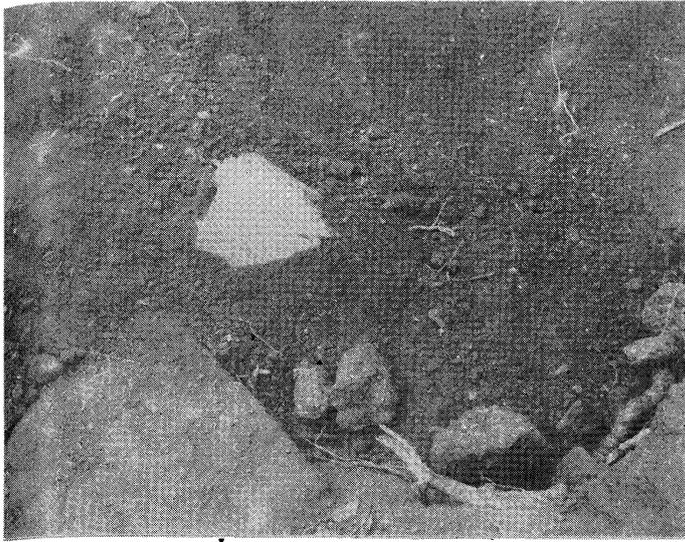
๗-๘-๙ องค์พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร หินสีเขียวขุดพบที่ขัณฑ์บ้านไผ่ ซุ้มประตูยอดปราสาทด้านทิศตะวันออก

๗

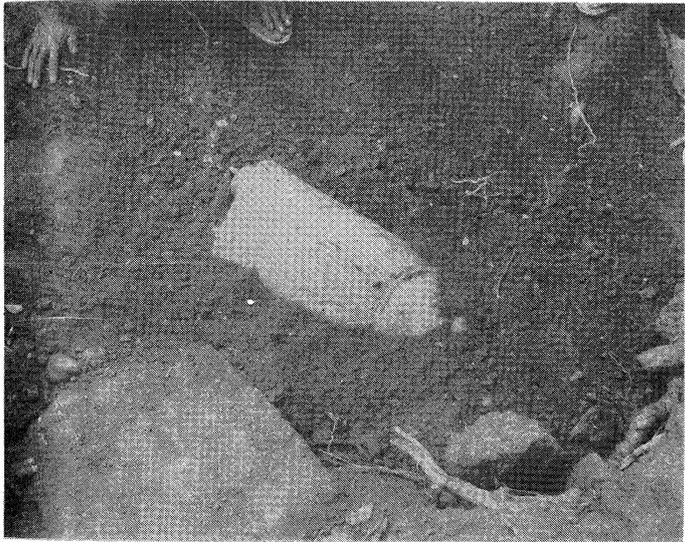
๘

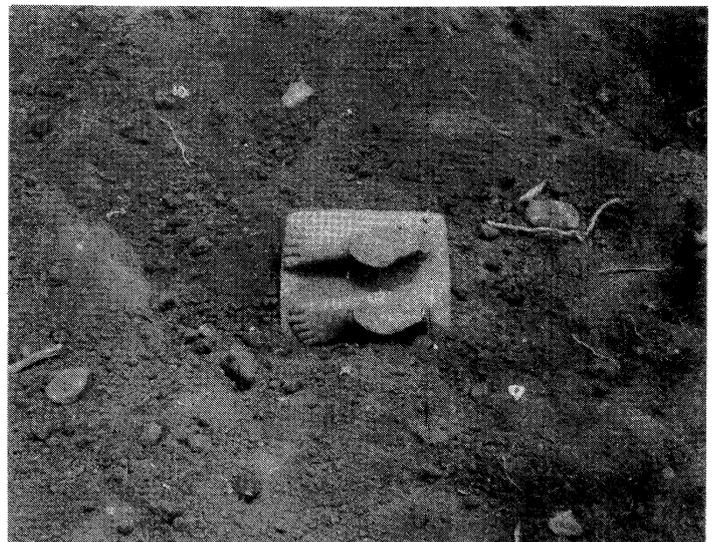
๑-๒-๓ บริเวณที่ขุดพบเทวรูปสตรีหินสีเขียว หน้าซุ้ม
ประตูยอดปราสาทด้านทิศตะวันตก

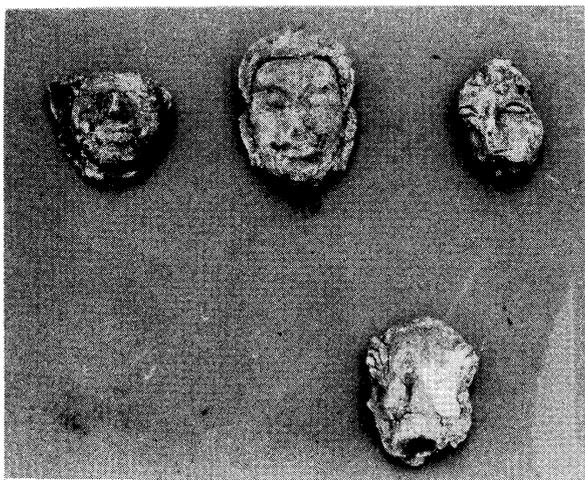
๓

๒

๔ บริเวณที่ขุดพบพระบาทเทวรูปสตรีหินสีเขียว หน้า
ซุ้มประตูยอดปราสาทด้านทิศตะวันตก

๑-๑๔ เศียรปูนปั้นประดับอยู่ตามซุ้มประตูยอด
ปราสาท

๕

๒

๓

๖

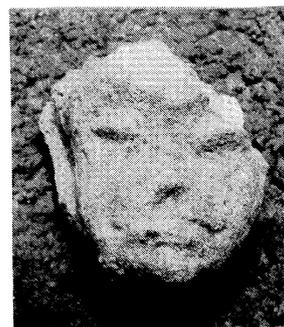
๔

๗

๘

๙

๑๐

๑๔

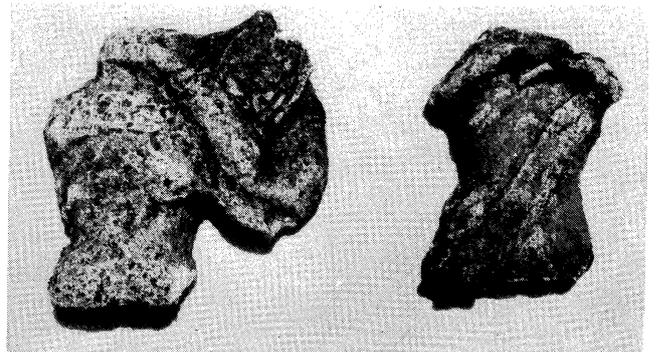
๑๑

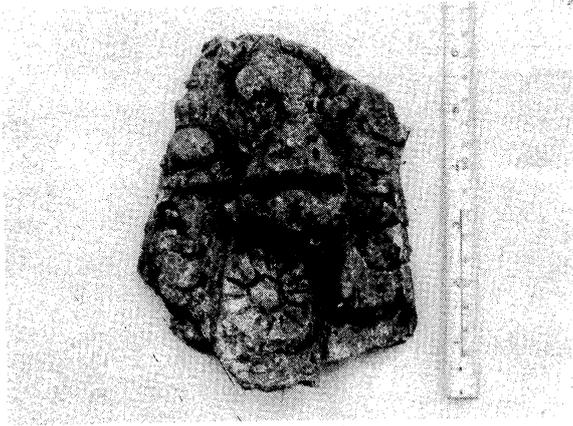
๑๒

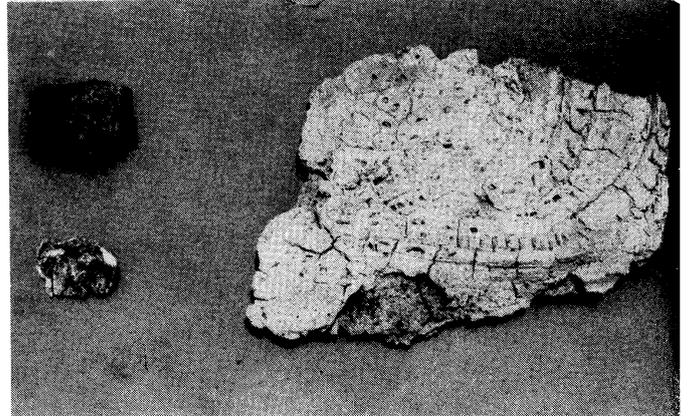
๑๕

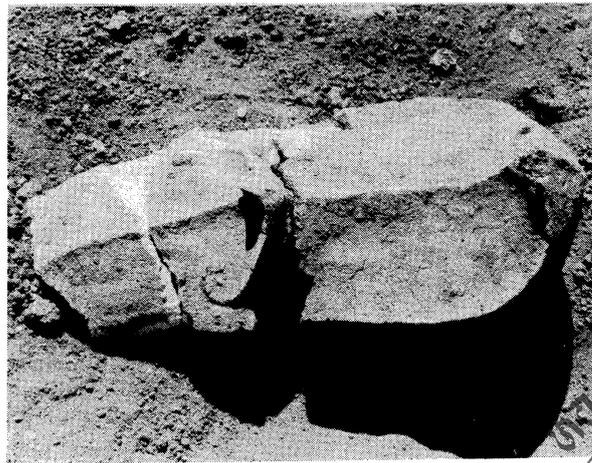
๑๕-๑๖ รูปผู้หญิงถอดดอกบัวปูนปั้นประดับอยู่ตามซุ้มประตูยอดปราสาท

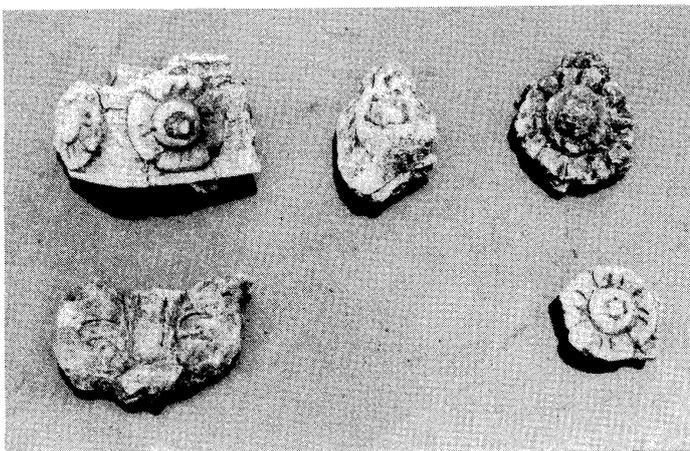
๑-๒-๓-๔ ลวดลายปูนปั้นประดับอยู่ที่ตามซุ้มประตูยอดปราสาท

๕

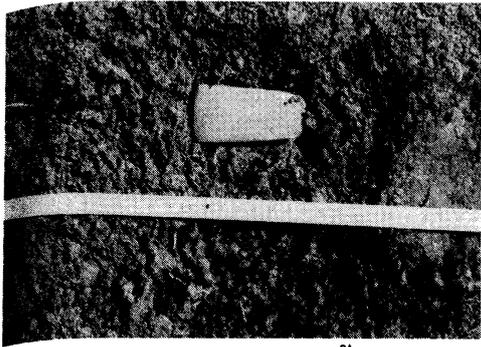

๖

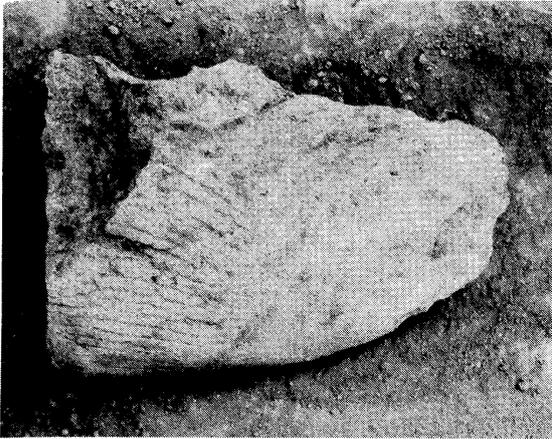

๗

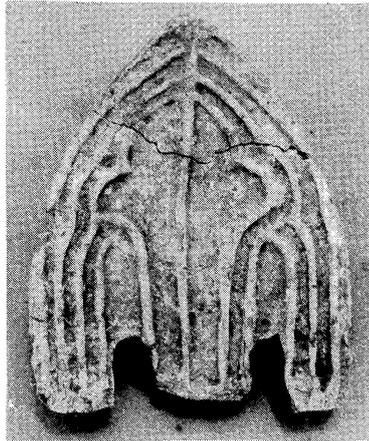
๕ ขวานหินจุดพบบริเวณพन्दานหน้า
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

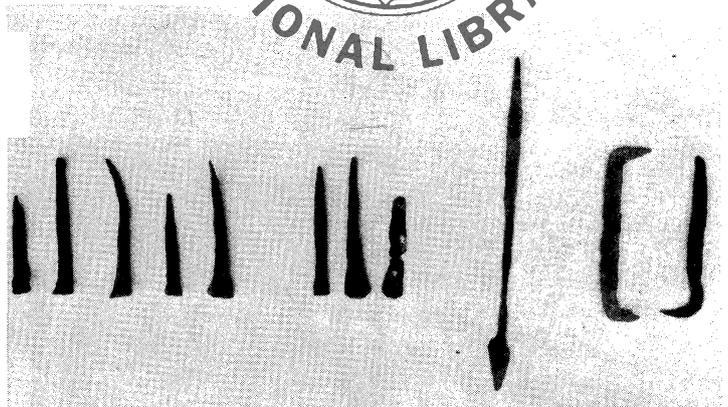
๖-๗ ส่วนขาและส่วนหลังของเทวรูปหินทรายสี
เหลือง จุดพบด้านทิศตะวันออก

๗

๘ กระจเบองเชิงชายทำด้วยดิน
เผา

๙ เครื่องเหล็กที่ใช้ในการก่อสร้างพบทั่วไปในบริเวณที่จุด
แต่ง แต่มีจำนวนน้อย

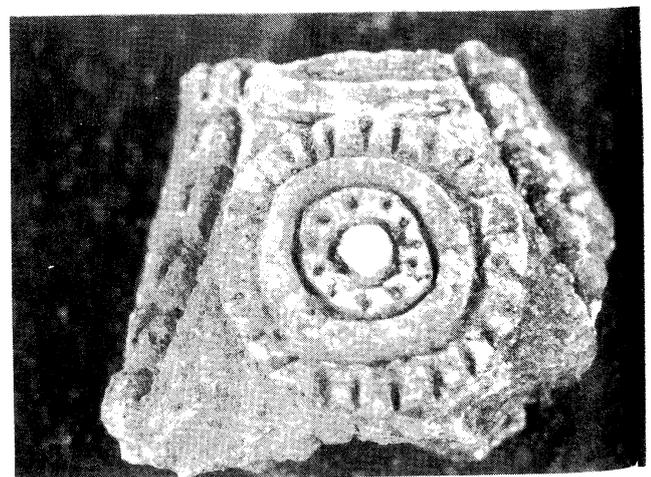
๑-๕ ถวดยปุ่นบษดพบรเวณซุ่มปรangk์ประธาน

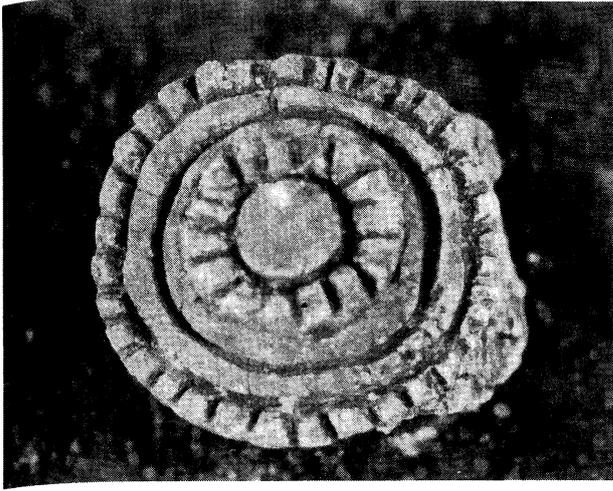
๒

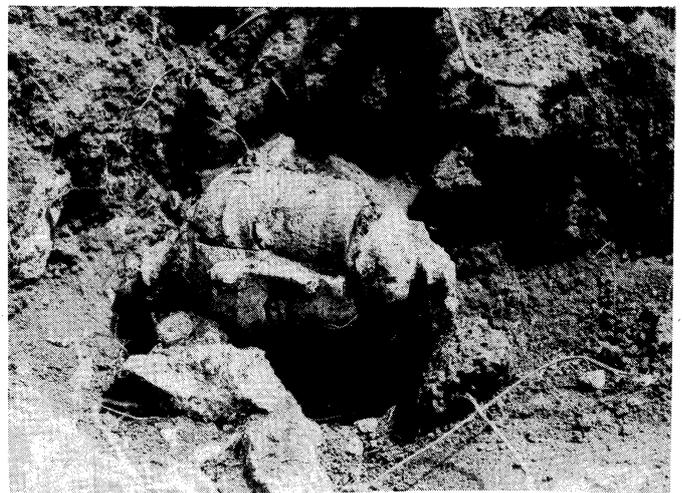
๓

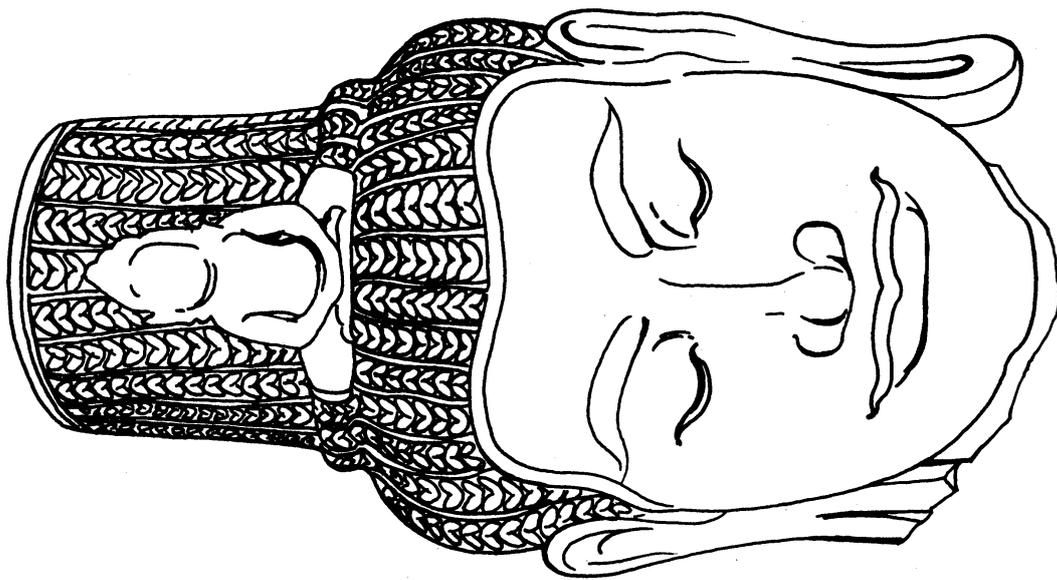
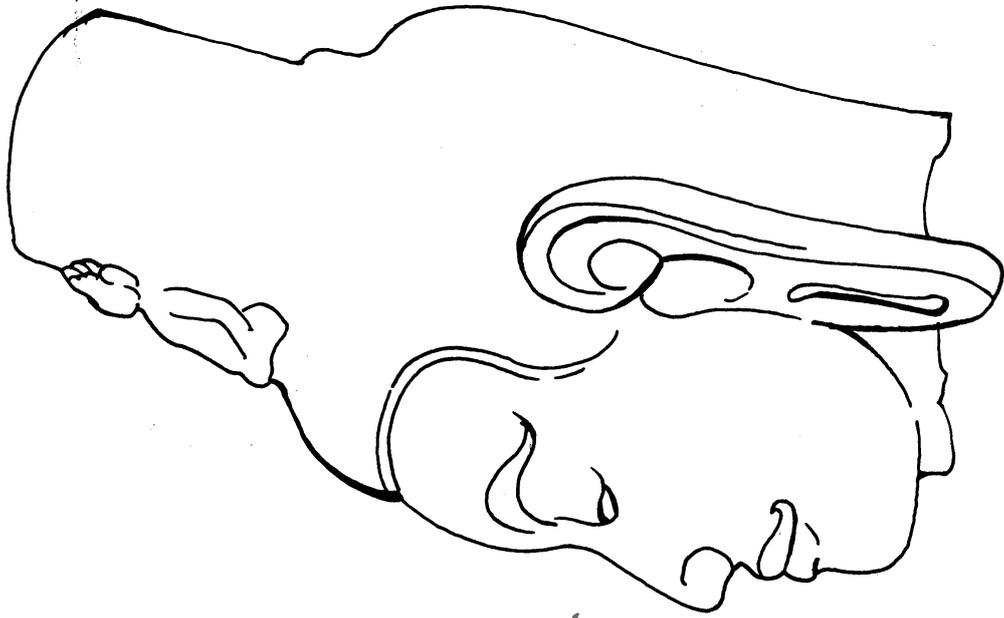
๔

๖ แท่นเทวรูปอยู่หน้าบันไดทางขึ้นปราสาท
ประธาน ด้านทิศตะวันออก

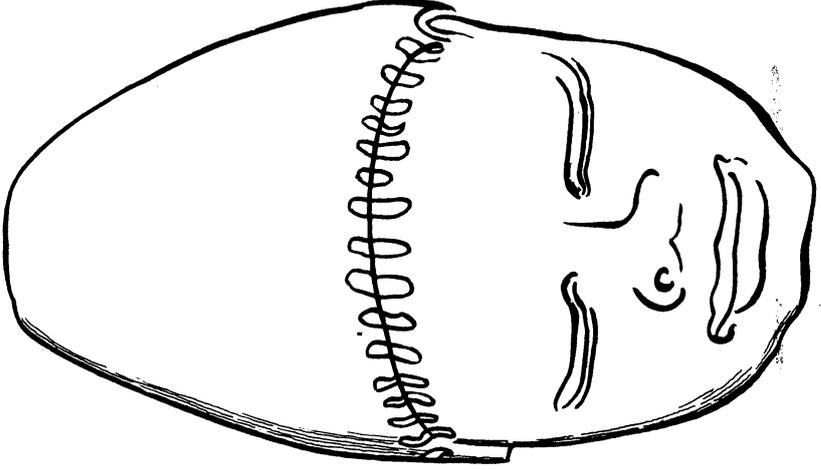
๗ เศียรปูนบนทิวคุดพบทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
ของปราสาทประธาน

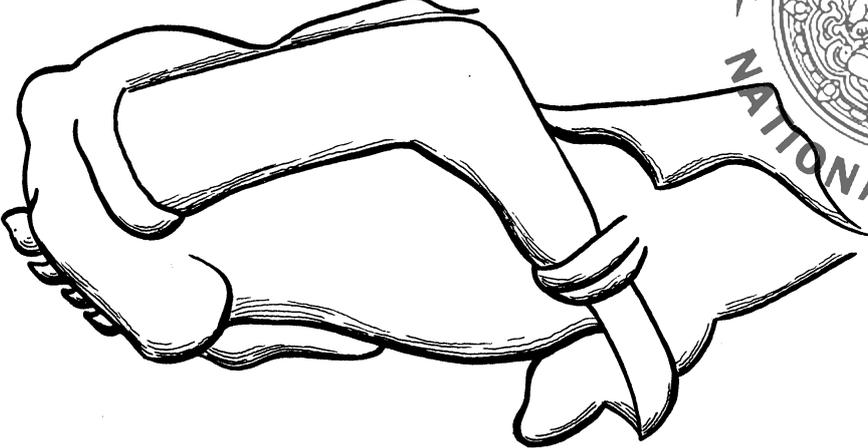
ศิลปพระพุทธรูปสมัยทวารวดีโดยศิลปินแห่งชาติ

0.22

0.18

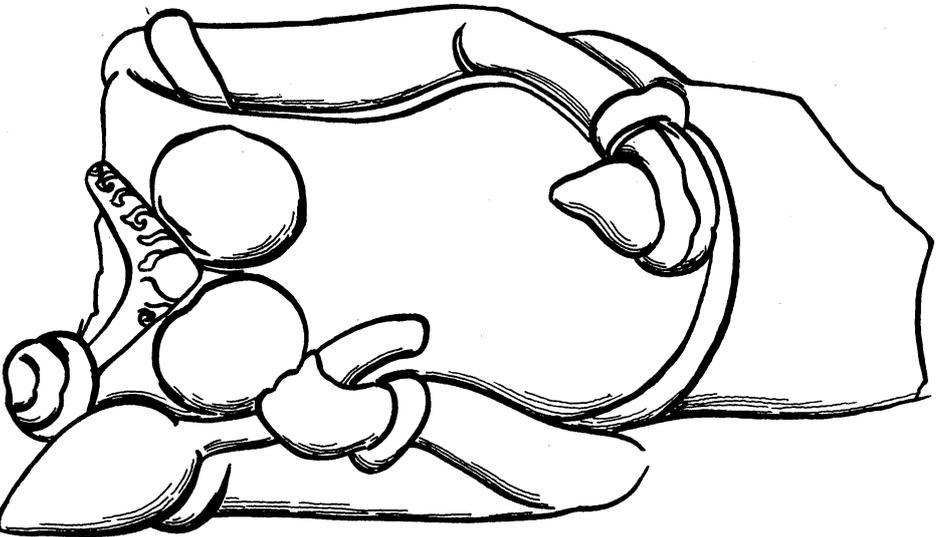

เศียรปูนปั้น ปรากฏด้านทิศเหนือ

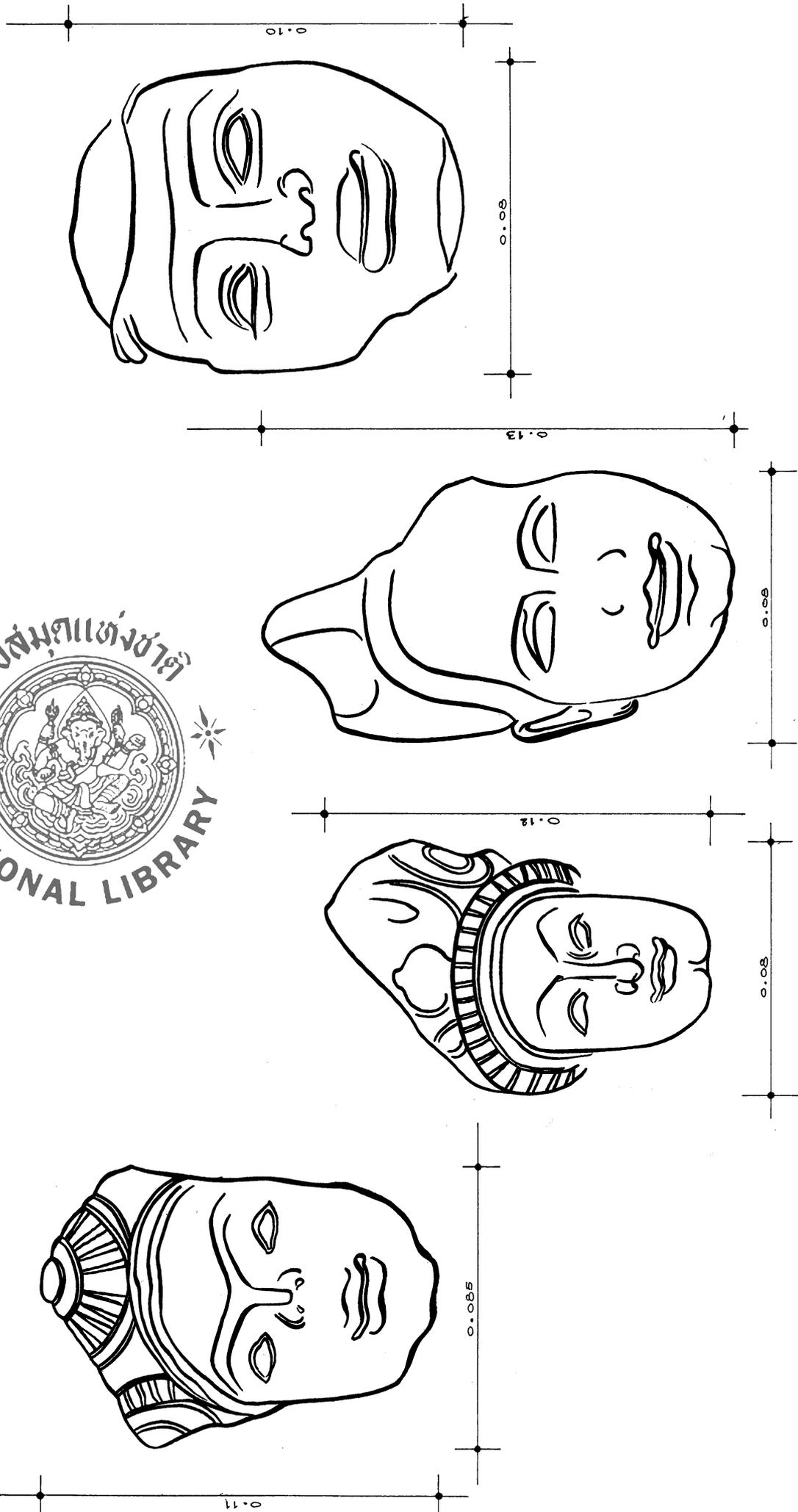

สรีรียอดอกบัวปูนปั้น ปรากฏด้านทิศเหนือ

0.14

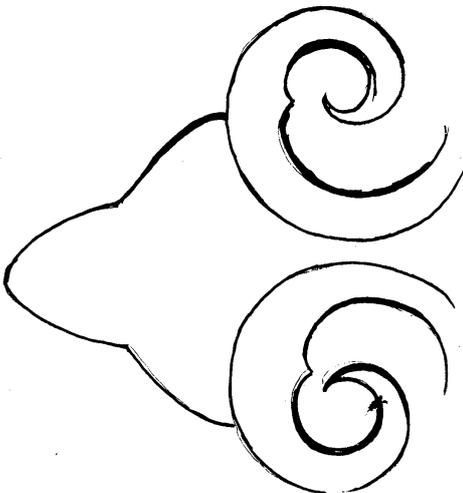

0.20

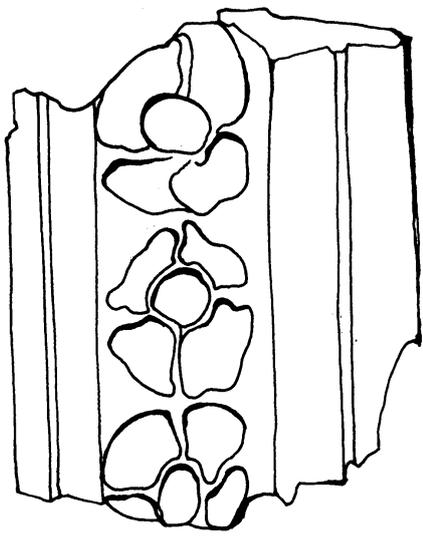
เศียรบุษนันทน์ ปรางค์ก้นหินศิลา

0.11

0.12

0.10

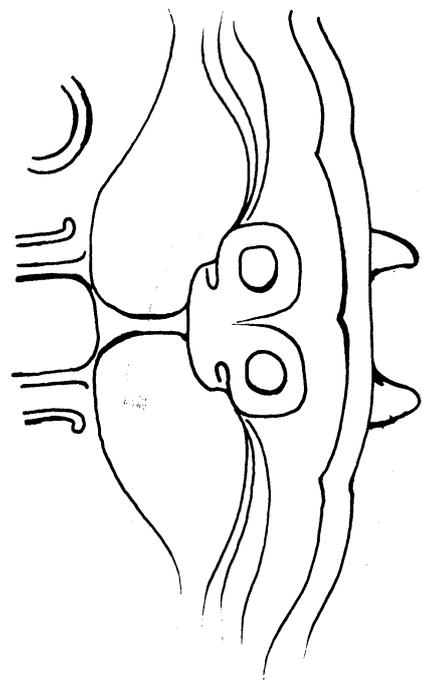
0.09

ลวดลายปูนปั้น ปรากฏด้านทิศใต้

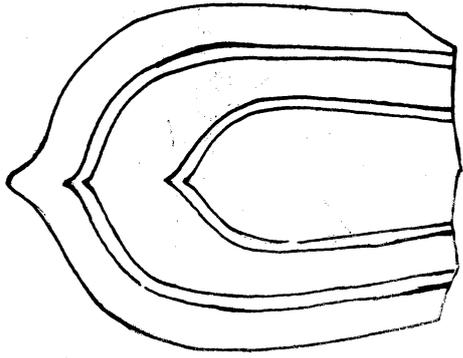
0.09

0.08

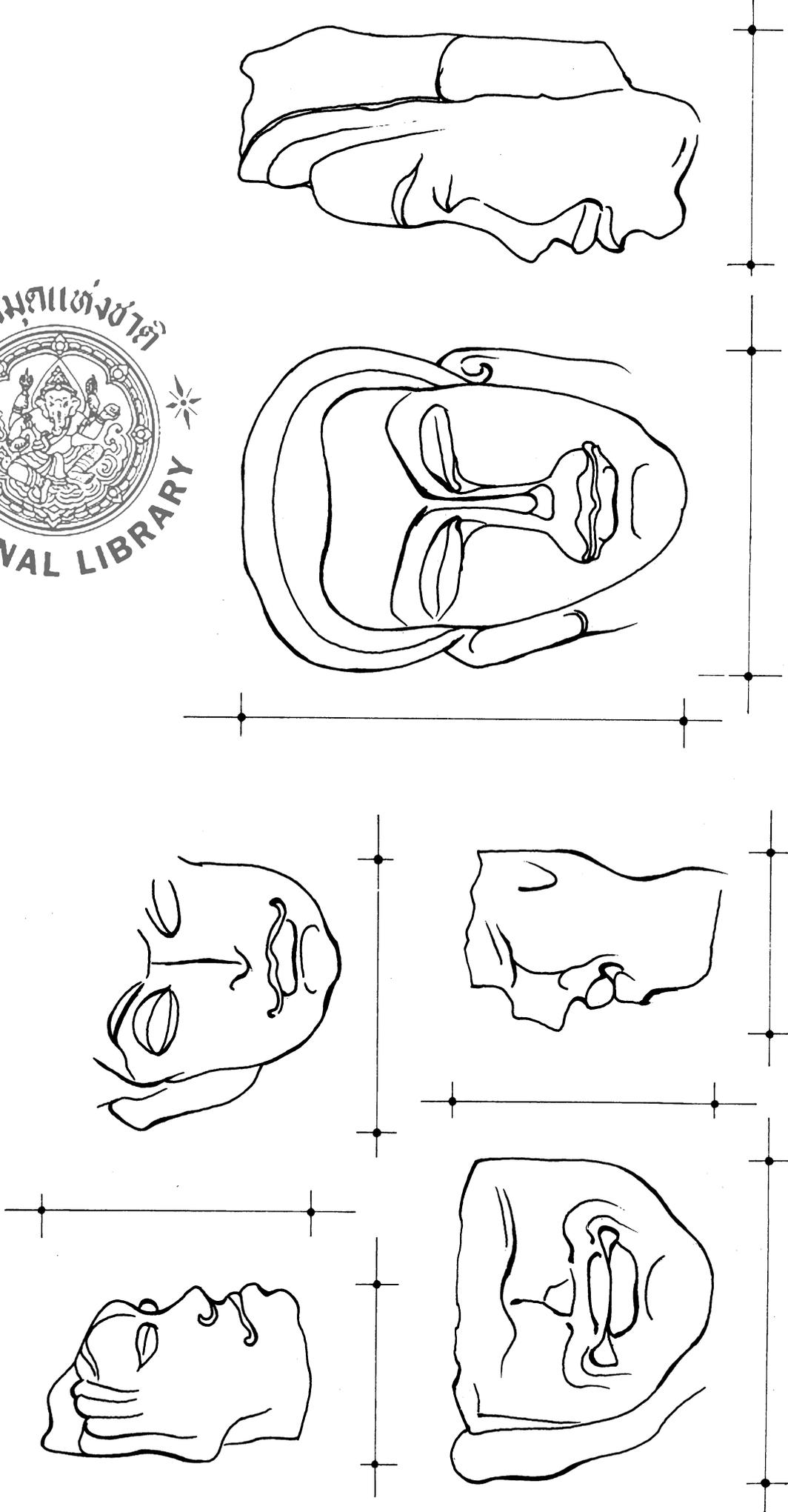
0.12

0.11

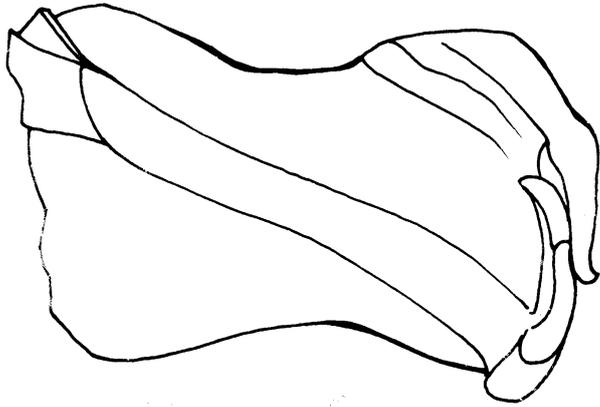
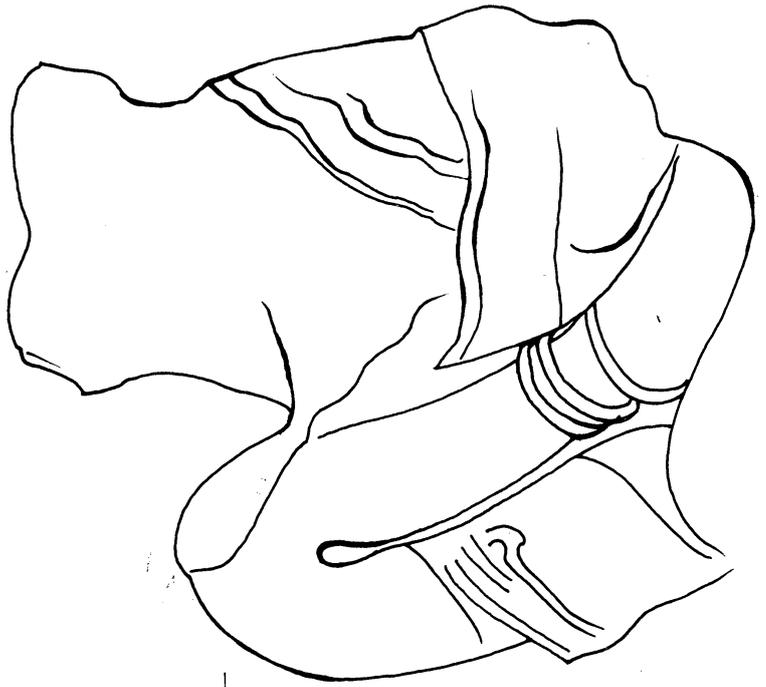

0.065

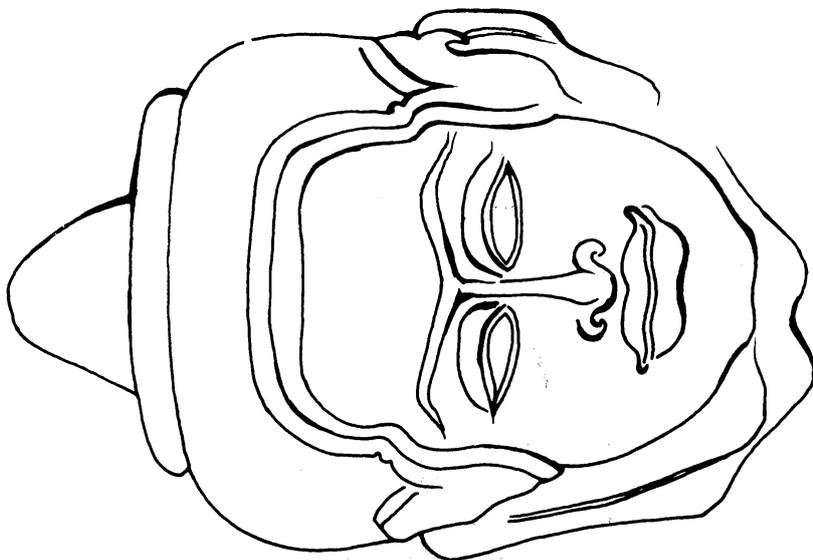
ลวดลายปูนปั้น ปรากฏด้านทิศใต้

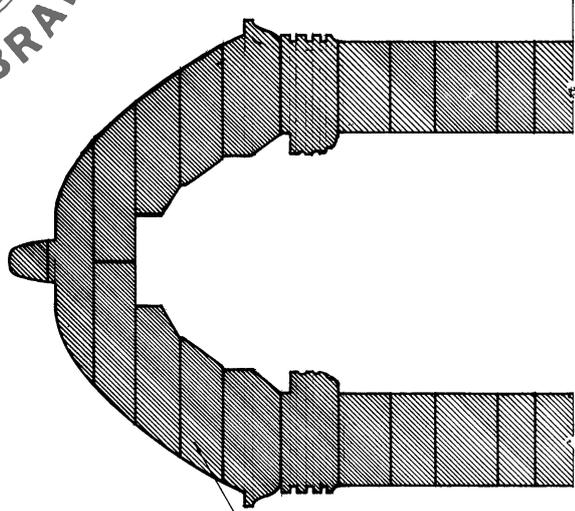
เตรียมรูปปั้น ปรารังค์ด้านทิศตะวันตก.

ลำตัวเสื้อรูปคนนั่งปูนปั้น.

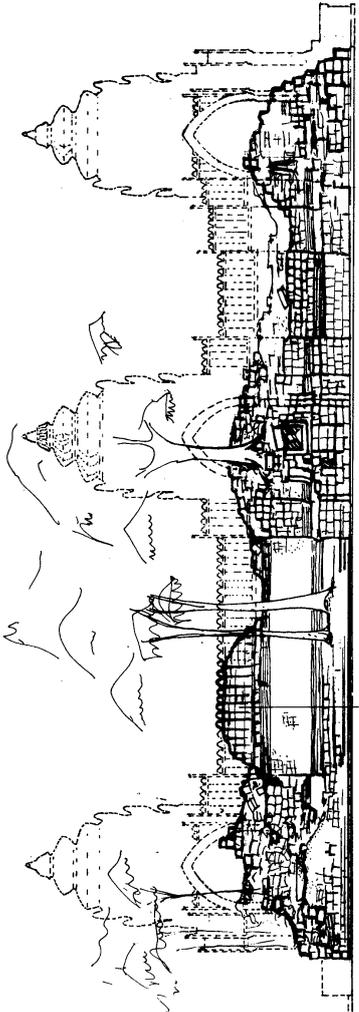

เศียรปูนปั้นพระคัมภีร์มอญโบราณ.

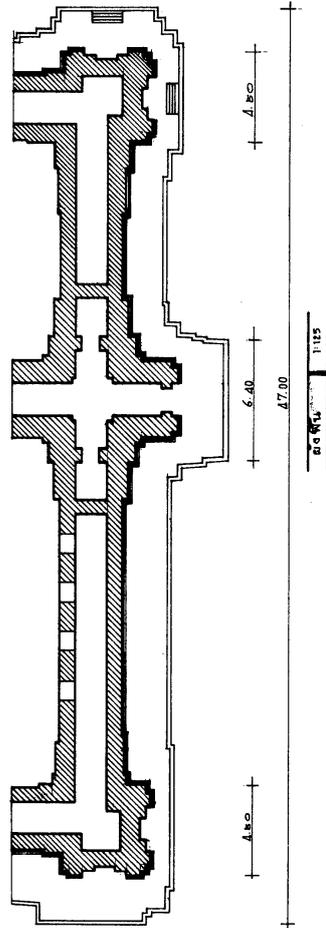

รูปสถาปัตยกรรมประตูหินโค้ง

ชื่อ	วัดสุทัศน์เทพวราราม
เลขที่	๑๒๑
ปีที่	๒๕๐๖
วันที่	๑๖/๑๒/๕๖

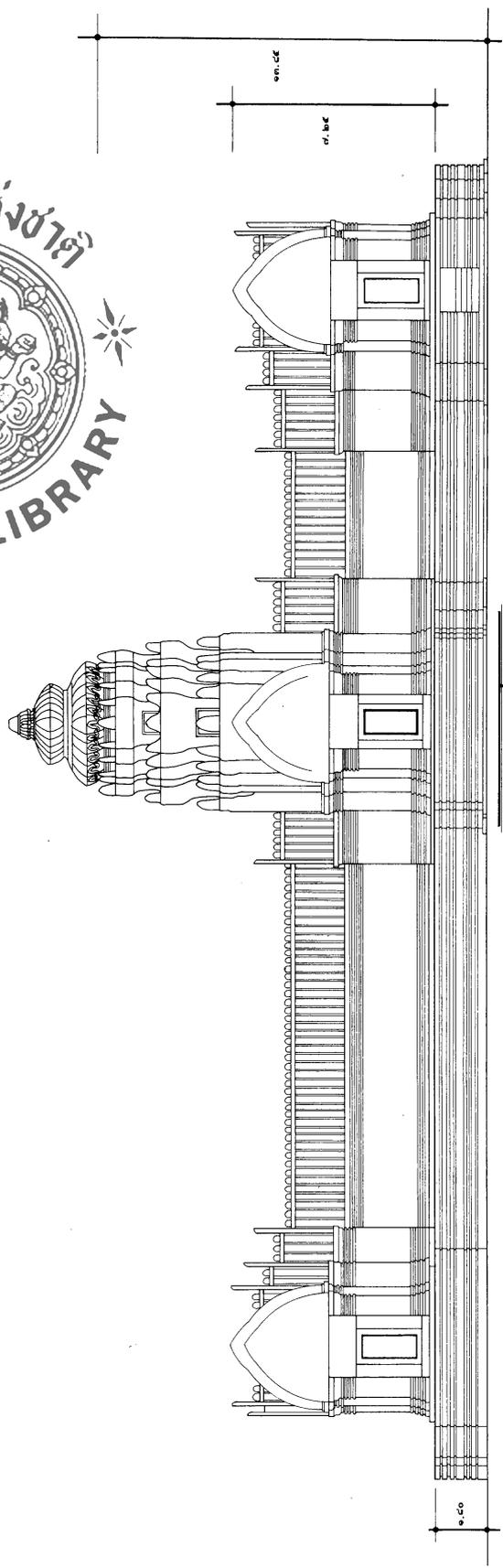

รูปสถาปัตยกรรมวัดสุทัศน์

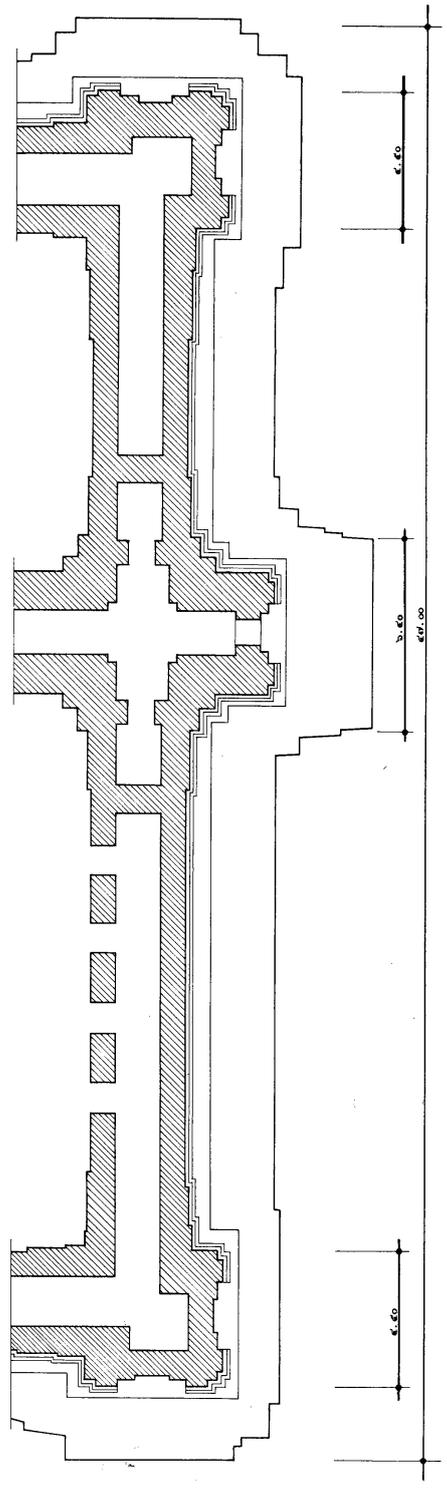

รูปสถาปัตยกรรมฐาน

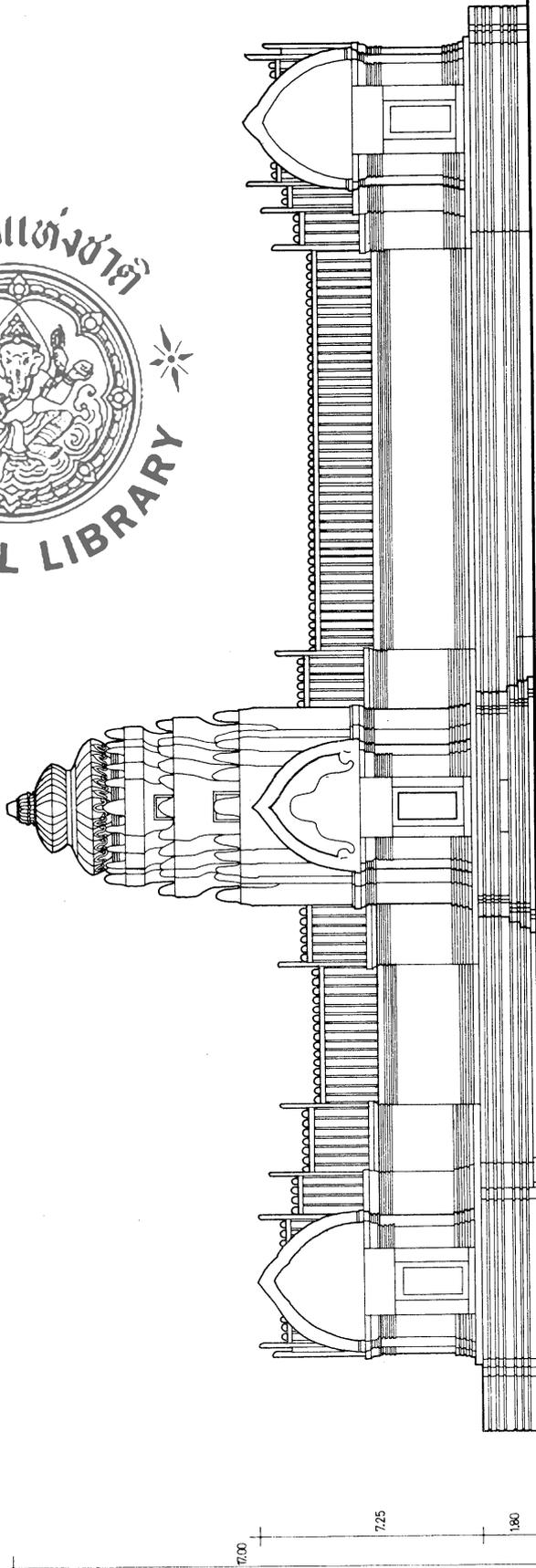

รูปปั้นฐาน กิตติเมธ ๑ : ๑๕

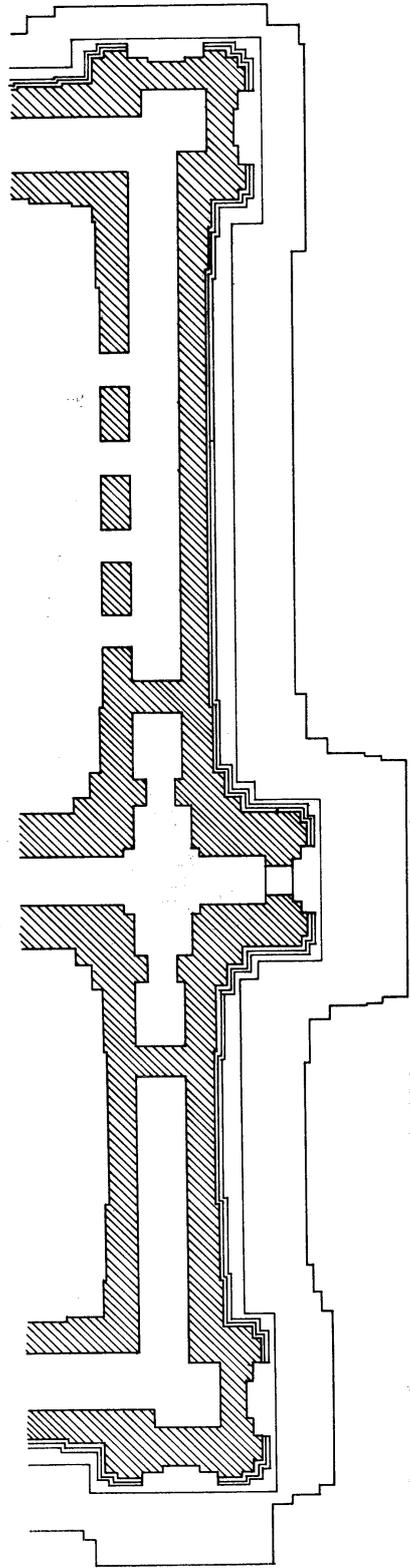

แปลน ๑ : ๑๕

แบบ สันนิฐานปราสาทเมืองสิงห์
(รูปปั้นฐานกิตติเมธ)
ศ. ลีฬห อ. ไชโรดม จ. กาญจนบุรี

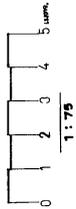
รูปตัดหน้าอาคาร 1:75

6.40
46.00
รวม 1:75

รวม 1:75

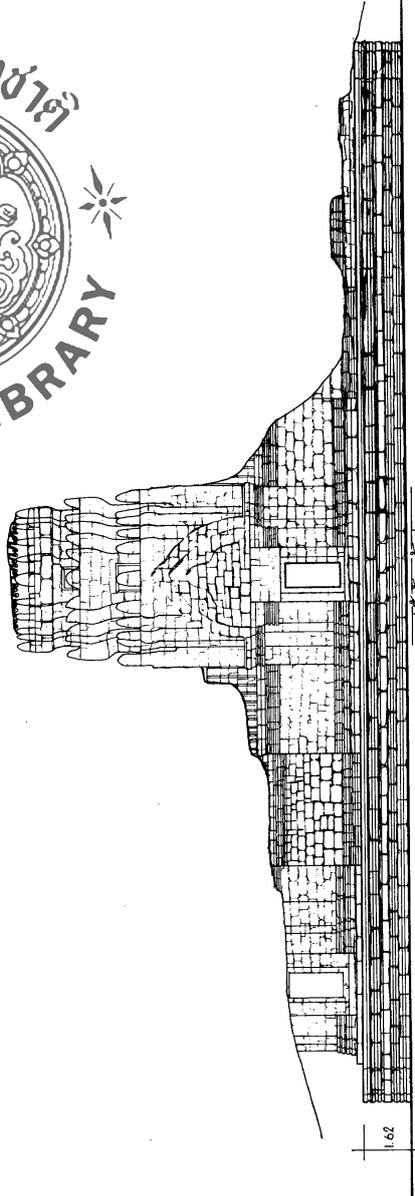
แบบสถาปัตย์
และวิศวกรรม
กรมศิลปากร

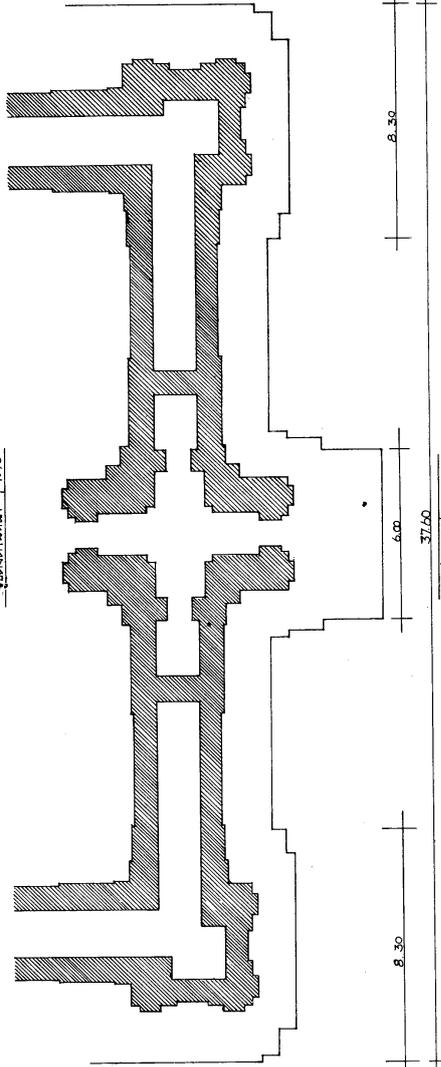
กรมศิลปากร

13.70

รูปสถาปัตย์ 1:75

แบบสถาปัตย์ หอสมุดแห่งชาติ
ร. ธรรม ธรรมสาร
ร. ธรรมสาร
0 1 2 3 4 5 m.

